

From: 5.1.2.E @home.nl
Date: Monday, June 23, 2025, 1:24 PM
To: postbus@eerstekamer.nl
CC: Pim.vanballekom@Eerstekamer.nl
5.1.2.E @eerstekamer.nl
bart.kroon@eerstekamer.nl
Subject: Aan de Commissie FIN: De feiten over Box 3, de Wet tegenbewijsregeling Box 3 en de vreemde formules voor beleggen in Box 3

Attachments:

De vreemde formules voor beleggen in Box 3 vanaf 2017 - 22 januari 2025.pdf
Testen rechtsherstel plan Idsinga voor Box 3 van 17 september 2024 voor aandelen en obligaties - 14 januari 2025.pdf
Test tegenbewijs met het HR rendement versus het forfaitaire op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 20 juni 2025.pdf

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.E @home.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Commissie voor Financiën,

U staat nu voor de behandeling van de Wet Tegenbewijsregeling Box 3.

Dinsdag 8 april was de technische briefing van de wet tegenbewijsregeling Box 3 in de Commissie voor Financiën van de Tweede Kamer.

Daar is met name door de aanwezige leden ingebracht dat de kosten wel in mindering moeten worden gebracht.

Dat is echt nodig.

Het viel op dat niemand het had over inflatie.

Deze was maar liefst gemiddeld 3,40% per jaar de laatste 8 jaar. In 2025 zal het vermoedelijk niet minder worden.

In alle omstandigheden dient te worden beoordeeld wat het Resulterend belastingpercentage is voor de box 3 belastingbetaler over een bepaalde periode van een relevant aantal jaren. Dan is het helaas in veel gevallen meer dan 100%. Daarbij wordt dan koopkracht ingeleverd.

Sparen en beleggen wordt gedaan om op termijn meer koopkracht te hebben en niet om al het bruto rendement aan kosten, inflatie en belasting kwijt te raken.

Wat verder opviel is dat door het ministerie van financiën zonder enige terughoudendheid gesteld werd dat het forfaitair rendement voor beleggen (vanaf 2017) gebaseerd is op een voortschrijdend meetkundige gemiddelde van 15 jaar.

Dat is echter volstrekt onjuist en bovendien zijn de toegepaste vreemde formules in de wet sterk in het nadeel van beleggers.

Gemiddeld over 10 jaar van 2017 tot en met 2026 geven deze vreemde formules in de wet een waarde voor het bruto rendement van 5,70%, terwijl correct toegepaste formules uitkomen op 3,37%.

De vreemde formules in de wet veroorzaken dus op zich al een 69% te hoog bruto forfaitair rendement. Dat is nog voor het in mindering brengen van kosten en inflatie.

Over 8 jaar van eind 2016 tot eind 2024 was de gemiddelde inflatie maar liefst 3,40%, dus al hoger dan het gemiddelde bruto rendement. De kosten zijn ook al gauw hoger dan 1% per jaar.

Het resultaat is gemiddeld een negatief reëel rendement vóór belasting. En dat bij een belasting van boven de 2%.

De genoemde stellingname van het ministerie van financiën is zeer ernstig.

Deze stellingname is helaas ook door de achtereenvolgende voorgaande staatssecretarissen verkondigd. Bovendien is deze stellingname herhaaldelijk in de rechtspraak ingebracht en is deze helaas overgenomen in de uitspraken. Daarmee worden Box 3 belastingbetalers in ernstige mate benadeeld.

Er wordt in de Box 3 wetgeving veel te weinig rekening gehouden met de gevolgen voor de Box 3 belastingbetalers.

Het is uiteraard belangrijk om eerst zeer goed naar de feiten over Box 3 te kijken voordat er weer een beslissing wordt genomen.

Het volgende is op basis van analyses en testen gedaan op basis van de data van 24 jaar Box 3 op basis van de referenties en de weging in de wet.

De analyses geven een goed beeld wat dat met name heeft betekend voor de Box 3 belastingbetalers.

De testen maken duidelijk hoe elk voorstel en elk idee in de praktijk zal werken.

Alles is vrij dramatisch voor de belastingbetalers.

Indien de belastingheffing beperkt zou zijn geweest tot het niet meer belasten dan de toekomstige koopkracht gelijk houden zou er circa 80 miljard Euro minder belasting zijn geheven. In prijspeil van eind 2024 komt dat neer op circa 100 miljard Euro. Dat is dus ten onrechte geïnde belasting.

Zie de volgende 3 bijlagen:

De vreemde formules voor beleggen in Box 3 vanaf 2017 - 22 januari 2025.pdf

Testen rechtsherstel plan Idsinga voor Box 3 van 17 september 2024 voor aandelen en obligaties - 14 januari 2025.pdf

Test tegenbewijs met het HR rendement versus het forfaitaire op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 20 juni 2025.pdf

De belangrijkste conclusies zijn :

De vreemde formules in de Wet Inkomstenbelasting 2001, geldend vanaf 2017 tot op heden, voor de bepaling van de rendementen van Aandelen, Obligaties en Onroerende Zaken in combinatie met de veel te hoge startwaarden voor 2016 deugen op een extreme wijze niet en dat sterk in het nadeel van de Box 3 belastingbetalers.

Gemiddeld over 10 jaar van 2017 tot en met 2026 geven deze vreemde formules in de wet een waarde voor het bruto rendement van 5,70%, terwijl correct toegepaste formules uitkomen op 3,37%.

De vreemde formules in de wet veroorzaken dus op zich al een 69% te hoog bruto forfaitair rendement.

Met wel correcte formules voor 15 jarige (meetkundige) gemiddelden en het in mindering brengen van kosten en inflatie dient voor de 10 belastingjaren van 2017 tot en met 2026 uit te worden gegaan van een forfaitair rendement voor Beleggen van gemiddeld iets onder 0% of praktisch 0%.

Voor 24 jaar beleggen vanaf eind 2000 met 70% aandelen en 30% obligaties zal zelfs met volledig rechtsherstel (vergoeding van de betaalde belasting zonder rente) voor de slechte beleggingsjaren 2018, 2020 en 2022 nog steeds sprake zijn van een negatief netto rendement (met kosten, met belasting en met inflatie oftewel in de waarde van eind 2000) voor de gehele periode van **-14,08%**. Daarbij blijft nog steeds **22,85%** ontvangen belasting in handen van de staat.

Dat is bovendien zonder risico ontvangen hetgeen niet voor de beleggers geldt.

Voor de relatief goede periode van 8 jaar beleggen vanaf eind 2016 zijn de waarden (in de waarde van eind 2016) bij volledig rechtsherstel een netto rendement voor de gehele periode van slechts **1,12%** voor de belegger en **9,21%** voor de staat.

Op basis van testen van het belasten van het door de Hoge Raad geïnterpreteerde werkelijke rendement in Box 3 met data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 voor 70% aandelen en 30% obligaties is duidelijk dat dit nog tot een veel te hoge belastingheffing leidt.

Het klopt dat er volgens deze test iets minder teveel belasting wordt geïnd dan in de situatie volgens de wet. Echter de staat krijgt volgens deze test **9,6%** in de waarde van eind 2016 en de belegger slechts **1,3%** in de waarde van eind 2016.

De oorzaak van het beperkte effect zit in belangrijke mate door het niet in mindering brengen van de inflatie. Er komt echter nog een effect bij. Dat is namelijk het gegeven dat negatieve rendementen niet lager worden verrekend dan 0%, terwijl deze niet alleen het reële werkelijke rendement in het betreffende jaar verlagen, maar ook de mogelijkheid om daarmee later rendement te maken.

Daarnaast kan het in de praktijk en individueel ook zo zijn dat er sprake is van het toepassen van een positief door de Hoge Raad geïnterpreteerd werkelijk rendement en dat daarbij het niet in mindering brengen van de kosten negatieve gevolgen heeft voor de belastingbetaler.

Om op een Resulterend belastingpercentage van 36% uit te komen moet het forfaitair rendement niet worden verhoogd met 1,78%-punt zoals genoemd in de kamerbrief van 13 december 2024, maar worden verlaagd met 3,47%-punt.

Dat is iets om met terugwerkende kracht rekening mee te houden voor de belastingjaren 2017 tot en met 2024 en met name ook voor dit belastingjaar en de komende belastingjaren.

Aangetoond is dat er gemiddeld aanzienlijk lagere reële werkelijke rendementen zijn gemaakt dan vaak verondersteld en zelfs negatieve.

Daarnaast is het belasten van een werkelijk rendement zeer complex en is het de vraag of de uitvoeringskosten in verhouding staan tot de opbrengsten.

Het voorstel is om terug te gaan naar de oorsprong van Box 3 met één forfaitair rendement op basis van de reële rendementen van de jongste tienjarige Nederlandse staatsobligaties minus 1% kosten. Dat kan bijvoorbeeld ook elk belastingjaar op basis zijn van het gemiddelde van de voorgaande 10 jaar. Er is dan in feite gemiddeld budget neutraliteit met een deel van de staatsschuld. Als de rente op de staatsschuld stijgt, stijgen ook de inkomsten uit Box 3 en omgekeerd. Dat geldt ook reëel.

Het is ook niet redelijk dat de staat een hoger reëel forfaitair rendement kiest voor haar burgers dan dat zijzelf uitkeert op staatsobligaties.

Dat kan ook de basis zijn voor echt rechtsherstel.

Ik ga graag in op vragen en of opmerkingen over mijn inbreng.

Ik mag ook worden gebeld.

Mijn naam 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e mag publiekelijk worden genoemd, maar niet meer persoonsgegevens dan dat.

Wat vindt u van de aangedragen feiten, de conclusies en de beschouwing?

Hoe gaat u dat verder gebruiken in de debatten over de wet tegenbewijsregeling Box 3 en alle andere mogelijkheden daarvoor?

Hoe gaat u dat verder gebruiken in de andere debatten over Box 3 en alle andere mogelijkheden daarvoor?

Met vriendelijk groet,

5.1.2.E 5.1.2.e 5.1.2.e

5.1.2.E

De vreemde formules voor Beleggen in Box 3 vanaf 2017

De vreemde formules in de Wet inkomstenbelasting 2001 voor de bepaling van het forfaitaire rendement voor Beleggen in Box 3 zijn van toepassing voor de belastingjaren 2017 tot en met 2026.

Er zijn analyses gedaan op basis van deze vreemde formules in de belastingwet en daarnaast op basis van de gebruikelijke formules voor de bepaling van 15-jarige (meetkundige) gemiddelden voor rendementen.

In beide gevallen op basis van de referenties en de weging in de belastingwet.

De referentie voor de bepaling van het forfaitaire rendement voor Beleggen in de belastingwet voor Aandelen is de MSCI Europe Gross index met herbeleggen van het dividend en zonder aftrek van kosten, voor Obligaties is het per jaar de gemiddelde jaarlijkse rente van de jongste tienjarige Nederlandse staatsobligaties zonder aftrek van kosten en voor Onroerende Zaken zijn het de jaarlijkse prijsindexcijfers van het Centraal Bureau voor Statistiek (CBS) voor Bestaande Koopwoningen en dat is zonder prijscorrectie voor woningverbetering en zonder aftrek van kosten.

Deze 3 referenties voor de forfaitaire rendementen zijn in de wet bovendien toegepast zonder correctie voor inflatie.

De weging is volgens de belastingwet vanaf 2017 bepaald op 33% voor Aandelen, 14% voor Obligaties en 53% voor Onroerende Zaken. De aangehouden verhouding voor Aandelen en Obligaties is 70% Aandelen en 30% Obligaties.

In de analyse wordt als basis voor de gebruikelijke meerjarige gemiddelden bij Obligaties net gedaan of het een spaarrekening is. Bij Onroerende Zaken wordt uitgegaan van een tweede woning voor alleen eigen gebruik.

Verder wordt er rekening gehouden met de inflatie op basis van de CPI (Consumenten Prijs Index) waarden voor december van het CBS en wordt er gerekend met 1% kosten per jaar voor Aandelen en voor Obligaties en met 2% kosten voor Onroerende Zaken.

Op de volgende bladen staan 4 bijlagen die uitgebreider ingaan op de uitgangspunten en met name het probleem van de vreemde formules in de belastingwet en worden de resultaten van de analyse weergegeven in een tabel en 5 grafieken.

Geconcludeerd wordt dat de vreemde formules in de Wet Inkomstenbelasting 2001 geldend vanaf 2017 tot op heden voor de bepaling van de rendementen van Aandelen, Obligaties en Onroerende Zaken in combinatie met de veel te hoge startwaarden voor 2016 op een extreme wijze niet deugen en dat sterk in het nadeel van de Box 3 belastingbetalers.

Er dient gebruik te worden gemaakt van de gebruikelijke formules voor 15-jarige (meetkundig) gemiddelden en niet van de vreemde formules die nu in de wet staan. Dat is ook op basis van de bestaande referenties in de wet.

Bovendien moeten de kosten en de inflatie in mindering worden gebracht.

Het gevolg is een aanzienlijk lager rendement waarmee gerekend mag worden en gemiddeld over de 10 belastingjaren van 2017 tot en met 2026 zelfs iets onder 0%.

Dit is dus op basis van de correct bepaalde 15-jarige gemiddelde rendementen volgens de realiteit op basis van de referenties in de wet en vóór belasting. Dus zoals het ook geldt voor het heffingsvrije deel.

Voor het deel boven het heffingsvrije deel zorgt de Vermogensrendementsheffing dus 1 op 1 voor het inleveren van toekomstige koopkracht.

Als rechtsherstel en als overbrugging dient dus voor de belastingjaren van 2017 tot en met 2026 uit te worden gegaan van een forfaitair rendement voor Beleggen van gemiddeld iets onder 0% of praktisch 0%.

Het valt op dat met name de correcte 15-jarige gemiddelden van Aandelen in de 10 periodes die gelden voor de belastingjaren 2017 tot en met 2026 nogal sterk variëren en dat met name de waarde voor 2025 relatief hoog is. Dat laatste is te verklaren door een dieptepunt in 2008 door de krediet crisis en een all time high eind 2023. Dat pleit er voor om dat uit te middelen over meer jaren zoals dat nu gemakkelijk is te doen voor de 10 belastingjaren.

De Hoge Raad heeft in zijn uitspraak van 24 december 2021 vastgesteld dat bij de aanpassing van de Wet Inkomstenbelasting 2001 in 2017 uit budgettaire overwegingen het uitgangspunt is verlaten dat het forfait aanknoopt bij het zonder veel risico haalbare rendement en heeft daarbij geoordeeld dat het sinds 2017 geldende forfaitaire stelsel de uit artikel 1 EP voortvloeiende proportionaliteitstoets niet kan doorstaan.

Deze uitspraak maakt duidelijk dat het, kost wat kost de opbrengst gelijk te willen houden, een belangrijk deel van het probleem was van de gekozen aanpassing in de belastingwet vanaf 2017.

In plaats van terug te gaan naar de oorsprong van Box 3 werd er, om nog steeds kost wat kost de opbrengst gelijk te willen houden, in de wet rechtsherstel Box 3 en de overbruggingswet Box 3 doorgegaan met de verkeerde en vreemde formules.

Ook blijven de verkeerde en vreemde formules vooralsnog de basis in het komende rechtsherstel.

Helaas is het probleem van de vreemde formules tot op heden niet herkenbaar in de gerechtelijke uitspraken.

Bijlage 1 De referenties voor de bepaling van het forfaitair rendement en de weging voor Beleggen in Belastingplan 2017

Vanaf belastingjaar 2017 worden in de Wet inkomstenbelasting 2001 voor de bepaling van het **forfaitair rendement** voor Beleggen onderscheiden de delen Aandelen, Obligaties en Onroerende Zaken.

De weging van deze delen is bepaald op 33% voor Aandelen, 14% voor Obligaties en 53% voor Onroerende Zaken. Deze verhoudingen zijn gebaseerd op de historische cijfers in de Box 3 belasting aangiftes.

Op basis van de aangiftes voor Box 3 is voor het deel Beleggingen bekend dat circa 40% bestaat uit Beleggingsrekeningen, circa 45% uit Onroerende Zaken en circa 15% onder de Rest valt.

Voor het deel Beleggingsrekeningen is de aanname gedaan van de verhouding 70% Aandelen en 30% Obligaties.

Voor het deel Rest is de aanname gedaan dat die hetzelfde rendement heeft als het gemiddelde rendement van de andere delen.

Voor Beleggen in Aandelen is als referentie gekozen voor de MSCI Europe Gross in Local. Dat is met herbeleggen van het dividend en zonder kosten. Volgens de MSCI Methodologie kan de versie in Local niet worden gerepliceerd in de echte wereld. Het is namelijk de theoretische versie die corrigeert voor wisselkoersschommelingen oftewel een continu afgedekte portefeuille. Er zijn in de Local versie afwijkingen die tot 3% per jaar op kunnen lopen ten opzichte van de Euro versie.

De MSCI Europe Gross in Euro is de realistische versie en die is dan ook toegevoegd. Het zou beter zijn als de Euro versie zou worden aangehouden in de Wet Inkomstenbelasting 2001.

De index betreft nu 414 bedrijven uit 15 Europese landen waaronder ook niet Euro landen (Status december 2025).

Er wordt ook onderhoud gedaan op de samenstelling.

Voor Beleggen in Obligaties is als referentie gekozen voor de jaargemiddelden van de kapitaalmarktrentevoet van de jongste Nederlandse tienjarige Staatsobligaties.

Voor Beleggen in Onroerende Zaken is als referentie gekozen voor de jaarlijkse prijsindexcijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek voor Bestaande Koopwoningen. Dat is zonder prijscorrectie voor woningverbetering en zonder kosten. Waar hier gesproken wordt over bruto rendement gaat het in feite over prijsontwikkeling oftewel inflatie in dit marktsegment.

Deze referenties gelden nog steeds.

Bijlage 2 Toelichting op de kosten in combinatie met de referenties voor Beleggen

De aangehouden kosten voor Beleggen in Aandelen en Obligaties zijn 1% per jaar.

Als argumentatie kan gekeken worden naar het “Eindrapport van de Commissie Inkomstenbelasting” van 18 juni 2013 (Dijkhuizen). Over de Bankkosten wordt op blad 63 over Tabel 4.2.1 gemeld “Er is bij deze opstelling bij gebrek aan geschikte bronnen geen rekening gehouden met kosten, zoals bewaarloon en transactiekosten (enkele tienden tot een half procent per transactie) bij Aandelen en Obligaties, beheerskosten bij beleggingsfondsen (een half procent tot enkele procenten per jaar) en kosten voor Vermogensbeheer.”.

Voor de kosten voor Onroerende Zaken wordt uitgegaan van de vaste kosten voor het bezit van de bestaande woning voor alleen eigen gebruik en om deze woning op een verantwoorde wijze te onderhouden en te beschermen tegen risico's.

De kosten die daarbovenop komen zoals het energieverbruik bij het verblijven in de woning en inboedel worden buiten beschouwing gelaten evenals de kosten voor een eventuele hypotheek.

Bovendien worden de kosten voor woningverbetering buiten beschouwing gelaten terwijl de aangehouden CBS data niet uitgaat van woningen waaraan niets wordt verbeterd, maar van in feite woningen die met hun tijd meegaan.

Het gaat om de kosten voor de WOZ / OZB (0,2 %), Opstalverzekering (0,2 %), Vastrecht aansluitingen en vorstvrij en droog houden (0,3 %), Waterschap (0,1 %) en met name onderhoud (1,2 %).

Voor de kosten wordt op grond daarvan uitgegaan van 2 % per jaar.

Bijlage 3 Beschouwing over de referenties voor Beleggen

De genoemde referentie voor Aandelen is theoretisch en er zijn geen fondsen bekend die dat 1 op 1 volgen. Het is ook een rendement die niet eenvoudig is te bereiken en het werkelijke gemiddelde rendement zal dan ook vaak lager liggen.

De genoemde referentie voor Obligaties is theoretisch en er bestaan geen fondsen die het volgen.

Er zijn sowieso geen fondsen bekend die alleen in Nederlandse Staatsobligaties beleggen.

De mogelijkheden om als particulier te beleggen in specifieke Nederlandse Staatsobligaties zijn sowieso zeer beperkt.

Uitgifte is voorbehouden aan grote marktpartijen en daarvan komt slechts een marginaal deel op de markt.

Beleggingsfondsen in Staatsobligaties van een aantal Europese landen zijn er wel, maar deze zijn zeker niet risicovrij vanwege de wisselende rentes die invloed hebben op de waarden van de Obligaties en de onvoorspelbaarheid daarvan.

Een theoretische aanpak zou kunnen zijn om elk jaar voor 1/10 deel van het totale in te leggen bedrag dat in deze 10 jarige Staatsobligaties wordt belegd de jongste 10 jarige staatsobligatie te kopen en deze te laten aflopen en dan een nieuwe te kopen voor het vrijgekomen nominale bedrag en de in dat jaar ontvangen couponrentes van alle delen. Na 10 jaar is het dan opgebouwd.

In de berekeningen voor de tabellen en grafieken wordt echter net gedaan of de couponrente van de jongste Nederlandse tienjarige Staatsobligaties een soort jaarrente is op een spaarrekening.

Bij Onroerende zaken wordt vaak gesproken over waarde ontwikkeling.

Dat is te zien als een commercieel begrip.

Als een woning namelijk alleen in de staat wordt gehouden zoals deze na oplevering was, dan is het onder normale omstandigheden niet te verwachten dat de prijsontwikkeling meer doet dan de inflatie volgen.

Dat zal ook op zich al de nodige kosten met zich meebrengen.

Bij achterblijvende woningverbetering kan deze prijsontwikkeling zelfs achterblijven.

Het CBS spreekt ook over "Bestaande koopwoningen; verkoopprijzen prijsindex 2015=100" en niet over waarde ontwikkeling. Dat is dus vergelijkbaar met de CPI oftewel de Consumenten Prijs Index.

(Met ingang van 2024 is het "Bestaande koopwoningen; verkoopprijzen prijsindex 2020=100")

Bij de verkoop van een woning en de koop van een gelijksoortige nieuwe woning in een gelijksoortige omgeving geeft dat alleen maar veel kosten zonder dat de waarde stijgt.

Ook zal het bezit van een woning de nodige kosten met zich meebrengen om de waarde te behouden.

De prijsontwikkeling van Bestaande Koopwoningen kan door de schaarste als gevolg van een niet toereikend overheidsbeleid in periodes sterker zijn dan gewenst.

Bijlage 4 Uitleg van het probleem met de vreemde formules voor Beleggen in Box 3 volgens de belastingwet voor de belastingjaren van 2017 tot en met 2026

In de informatie over beleggingen is het gebruikelijk dat er naast jaarrendementen in percentages ook meerjarige gemiddelde jaarrendementen in percentages worden vermeld. Kortweg wordt er bijvoorbeeld vermeld “het rendement over 15 jaar”.

Een dergelijk meerjarig (meetkundig) gemiddeld jaarrendement is gebaseerd op een percentage dat indien dat in theorie herhaald over alle jaren van de meerjarige periode zou hebben plaatsgevonden de bijbehorende factor van de eindwaarde gedeeld door de beginwaarde (met beide waarden in gelijke grootheden) in grootte gelijk is aan de soortgelijke factor voor de bedoelde periode in de realiteit.

Daarbij kan voor elk jaar sprake zijn van een jaarspecifiek jaarrendement in percentage dat ook negatief kan zijn.

Er is ook sprake op het eind van elk jaar van het jaarrendement van dat jaar op het eindsaldo van voorgaand jaar inclusief het bijbehorende jaarrendement van dat voorgaande jaar.

Rendementspercentages die bijvoorbeeld op factsheets staan en of zijn gepubliceerd zijn op die wijze bepaald en daarbij zijn uiteraard ook andere perioden mogelijk dan 15 jaar zoals bijvoorbeeld 5 jaar, 8 jaar of 10 jaar en ook vanaf het startmoment van een bepaalde index of een beleggingsfonds.

Voor Box 3 is met name ook de periode vanaf de start van Box 3 op eind 2000 interessant.

In de belastingwet staat echter voor elk van de 3 categorieën (Aandelen, Obligaties en Onroerende Zaken) een formule voor de bepaling van het te hanteren jaarrendement in percentage die sterk afwijkt van de hiervoor beschreven gebruikelijke methodiek.

Het gaat daarbij nog wel om een theoretische 15 jaar, maar daar wordt echter wel heel anders mee omgegaan.

Per categorie wordt namelijk in elk lopend belastingjaar voor de bepaling van het zogenaamde langetermijnrendement in percentage voor het komende belastingjaar net gedaan of het in het lopende belastingjaar geldende langetermijnrendement maar liefst voor 14 jaren van de theoretische 15 jaren van toepassing is.

Dat langetermijnrendement van het lopende belastingjaar is dus in feite niet alleen voor het lopende belastingjaar van toepassing, maar ook voor de 13 jaren van 14 tot 2 jaar daarvoor.

Het voor de referentie van de categorie geldende gerealiseerde bruto jaarrendement in percentage van het jaar voorafgaand aan het lopende belastingjaar telt dus slechts voor 1 jaar van de 15 theoretische jaren mee.

Voor het belastingjaar 2016 zijn relatief hoge startwaarden bepaald voor de 3 langetermijnrendementen in percentage. Deze zijn voor het belastingjaar 2016 zelf dus niet toegepast. De 4% gold toen namelijk nog voor alle vermogensdelen.

In 2016 werden de formules echter wel voor het eerst toegepast voor de bepaling van de 3 langetermijnrendementen voor het belastingjaar 2017.

Het is ook zo dat voor de langetermijnrendementen die gelden voor het belastingjaar 2017 de gerealiseerde bruto jaarrendementen van de 3 categorieën van 2015 zijn toegepast en voor het belastingjaar 2018 de gerealiseerde bruto jaarrendementen van de 3 categorieën van 2016. Dat is dus ook steeds voor 1 van de 15 theoretische jaren.

Het toepassen van de principieel verkeerde formules voor beleggingen in Box 3 en dat in combinatie met de veel te hoge startwaarden heeft gemiddeld gezien ingrijpende en zeer nadelige gevolgen voor de Box 3 belastingbetalers met beleggingen en dat gemiddeld voor alle belastingjaren van 2017 tot en met 2026.

De gebruikelijke formule is $\text{Jaargemiddelde} = ((\text{Index}_{\text{eind}} / \text{Index}_{\text{begin}})^{(1 / \text{aantal_jaren}}) - 1) * 100\%$

De voor de 3 posten gebruikte formule in de belastingwet is

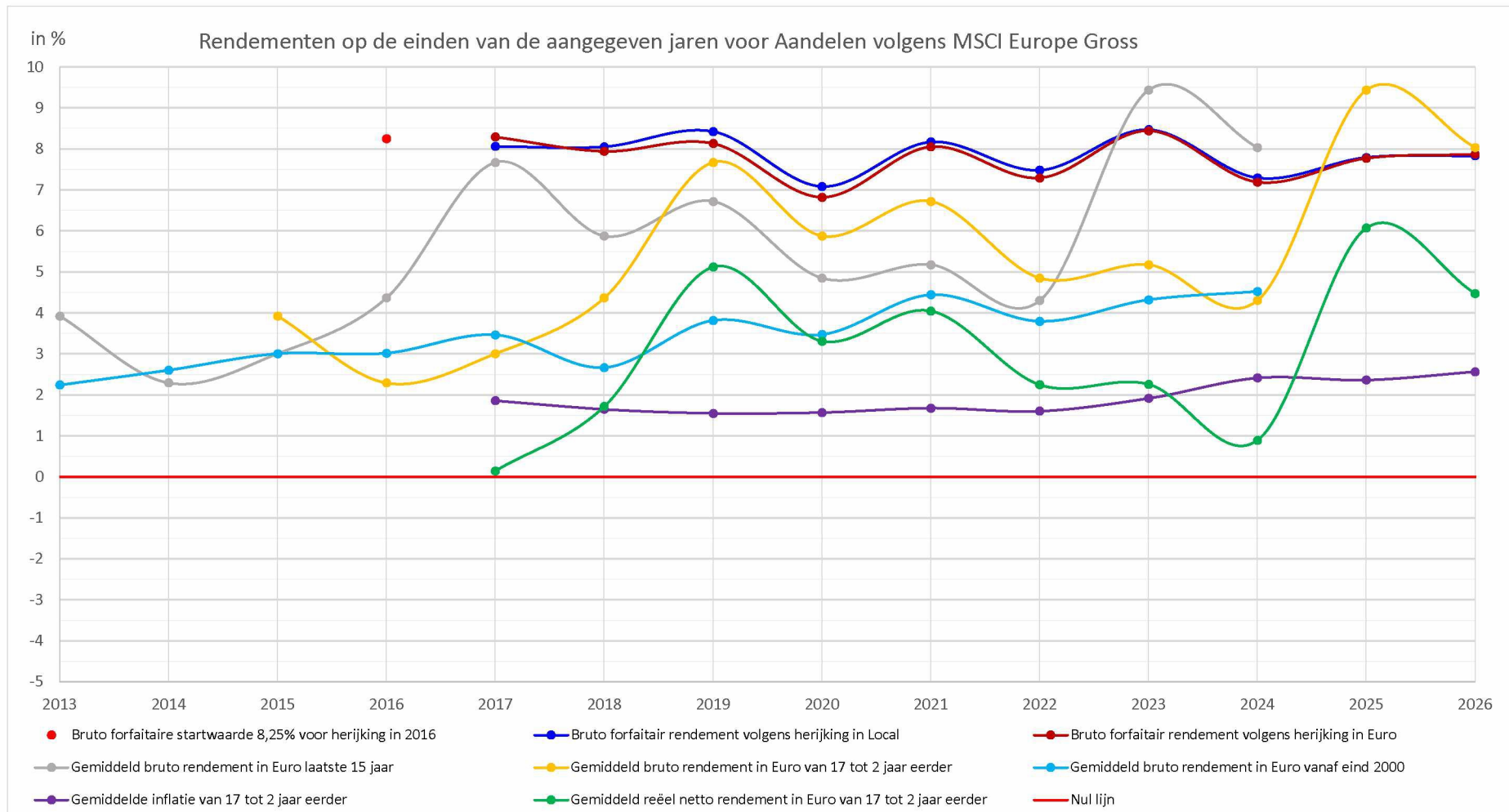
$$RI_n = +(((1 + 0,01 * RI_{n-1})^{14} * (1 + 0,01 * R_{n-2}))^{(1 / 15)} - 1) * 100\%$$

met RI_n het langetermijnrendement voor jaar n
 RI_{n-1} het langetermijnrendement voor jaar n-1
 R_{n-2} het rendement voor jaar n-2 .

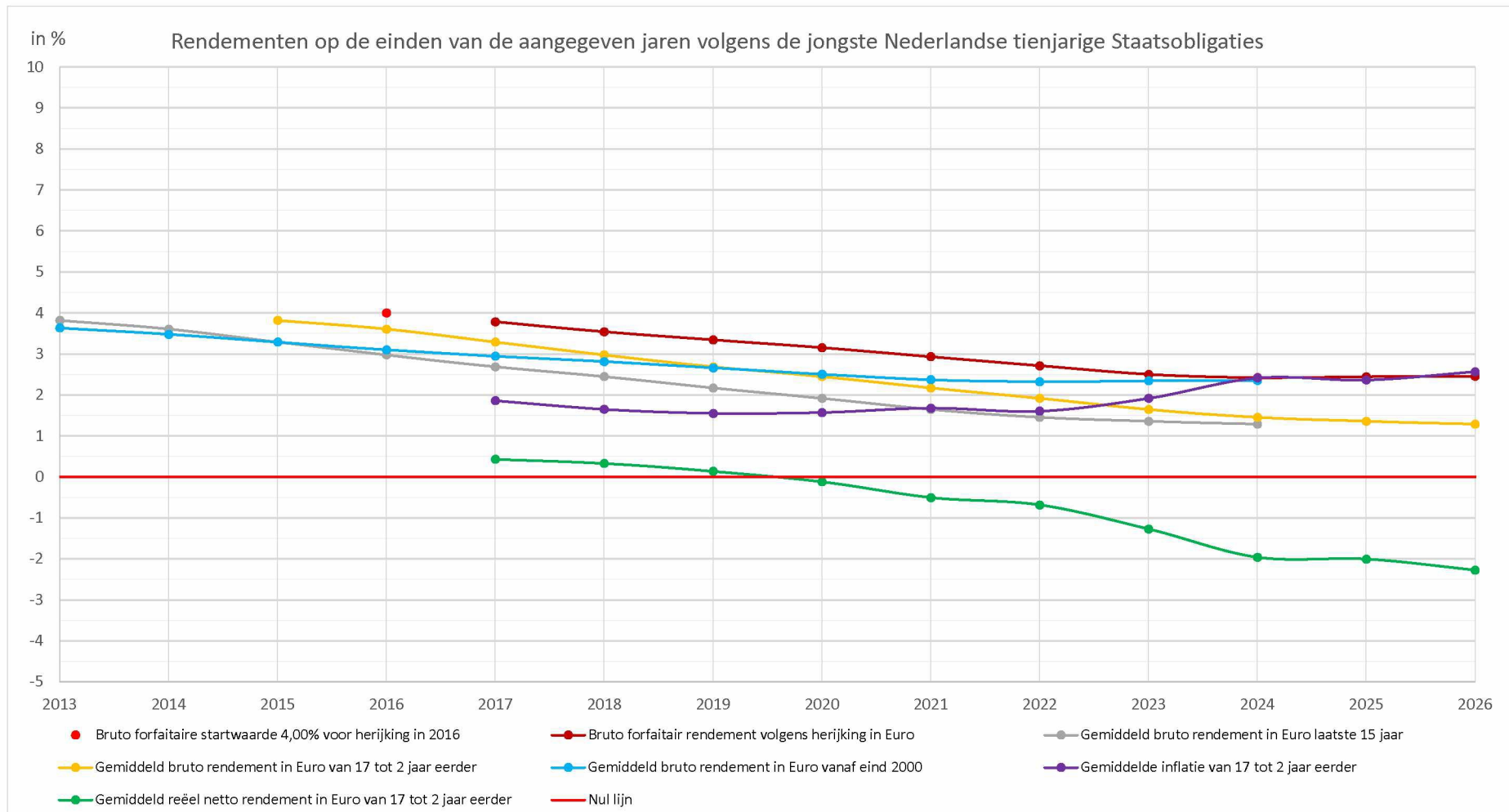
Deze formule wordt gebruikt vanaf het belastingjaar 2017 en voor de eerste langetermijnrendementen van 2016 zijn startwaarden aangenomen. Deze startwaarden werken echter eeuwig door. Indien bijvoorbeeld over de eerste 15 jaar de werkelijke rendementen 0% zijn, dan worden over die 15 jaar rendementen verondersteld van gemiddeld 59,28% tot 59,78% van de startwaarden en voor jaar 15 nog rendementen van 34,42% tot 35,06% van de startwaarden.

Vergelijking Forfaitair Rendement Beleggen in Box 3 volgens de methoden in de wet en volgens de realiteit - 22 januari 2025

Omschrijving	Beleggen				
	Aandelen	Obligaties	Bestaande Woning in Box 3	Volgens Weging 33 - 14 - 53	Volgens 70% Aandelen en 30% Obligaties
Rendementen volgens de methoden in de wet					
Bruto forfaitaire startwaarden voor herijking in 2016	8,25%	4,00%	4,25%	5,50%	6,98%
Gemiddelden per jaar over de 10 belastingjaren van 2017 tot en met 2026					
Bruto forfaitair rendement volgens herijking in Local	7,86%			5,70%	6,38%
Bruto forfaitair rendement volgens herijking in Euro	7,78%	2,93%	5,08%	5,67%	6,32%
Percentages volgens de realiteit					
Gemiddelden per jaar over de 10 belastingjaren van 2017 tot en met 2026					
Bruto rendement in Euro van 17 tot 2 jaar eerder	5,94%	2,12%	2,10%	3,37%	4,80%
Kosten	1,00%	1,00%	2,00%	1,53%	1,00%
Inflatie van 17 tot 2 jaar eerder	1,91%	1,91%	1,91%	1,91%	1,91%
Reëel netto rendement in Euro van 17 tot 2 jaar eerder	3,03%	-0,79%	-1,82%	-0,08%	1,88%
Weging volgens de wet	33%	14%	53%	100%	47%

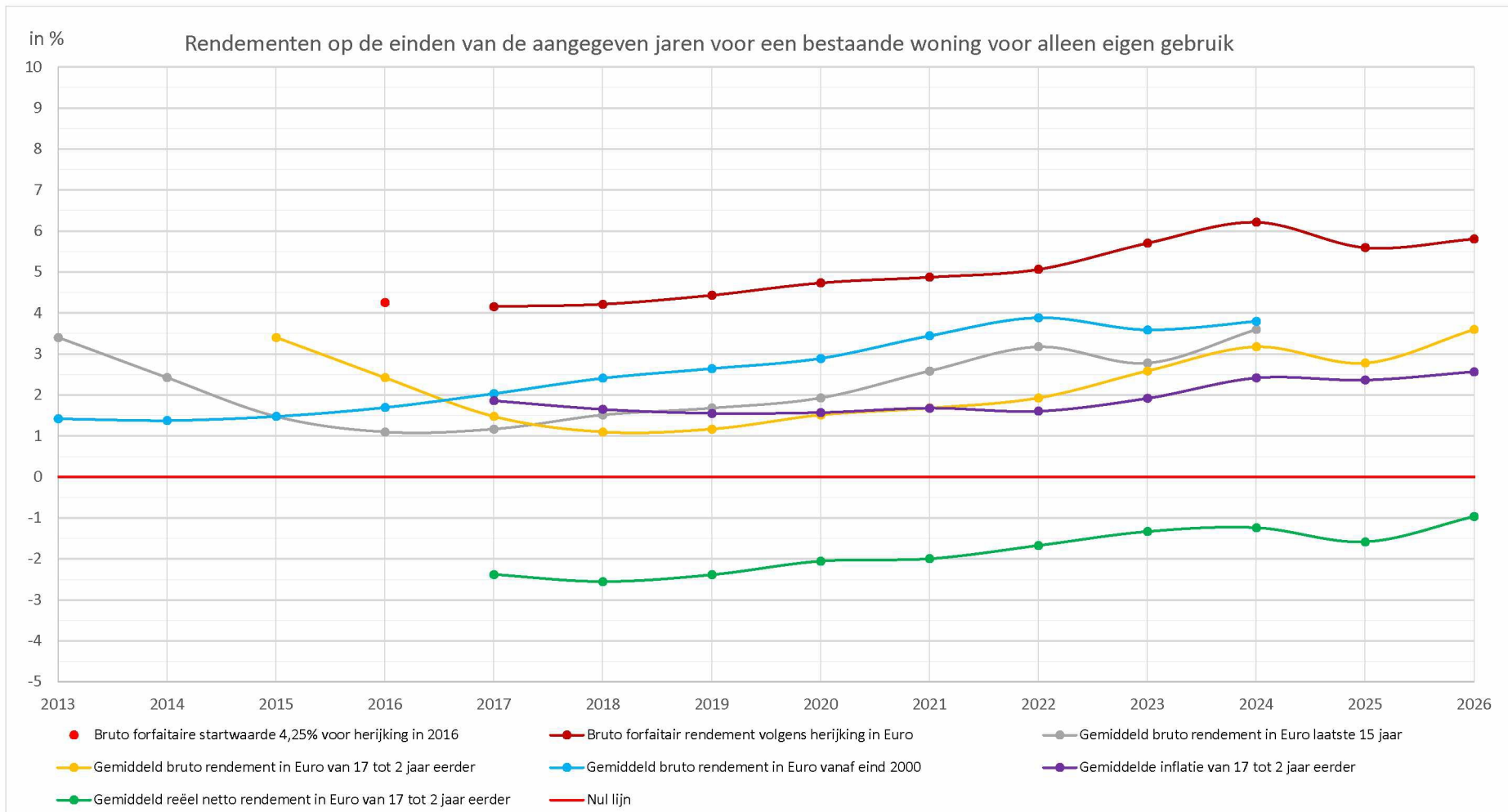
In Belastingplan 2017 is voor Box 3 voor beleggen in Aandelen als referentie gekozen voor de MSCI Europe Gross in Local. Dat is met herbeleggen van het dividend en zonder kosten. Volgens de MSCI Methodologie kan de versie in Local niet worden gerepliceerd in de echte wereld. Het is namelijk de theoretische versie die corrigeert voor wisselkoersschommelingen oftewel een continu afgedekte portefeuille. Er zijn in de Local versie afwijkingen die tot 3% per jaar op kunnen lopen. De Euro versie is de realistische versie en die is dan ook toegevoegd. Het zou beter zijn als de Euro versie zou worden aangehouden in de belastingwet. Voor de forfaitaire rendementen volgens herijking worden de formules uit de belastingwet aangehouden. Deze zijn gebaseerd op de berekende waarde voor jaar n-1 en de nieuwe echte waarde van jaar n-2. Het is **geen** voortschrijdend gemiddelde van 15 jaar en principieel fout! Zie blad 4. Daarvan is ook een uitgebreide analyse beschikbaar. Ter vergelijking is het werkelijke voortschrijdend gemiddelde van 15 jaar en 2 jaar verschoven toegevoegd volgens de formule $\text{Jaargemiddelde} = \left(\left(\frac{\text{Index_eind}}{\text{Index_begin}} \right)^{\frac{1}{\text{aantal_jaren}}} - 1 \right) * 100\%$. Daarnaast is ook het gemiddelde vanaf eind 2000 weergegeven. De principieel verkeerde formules volgens de belastingwet komen over 10 jaar gemiddeld uit op 7,86% (Local) en 7,78% (Euro) en het werkelijke gemiddelde van 15 jaar over 10 jaar op 5,94% en zijn dus 32% en 31% te hoog. Deze 5,94% is een bruto rendement zonder kosten van circa 1% en zonder inflatie die op dezelfde wijze bepaald uitkomt op 1,91% **zodat als gemiddeld reëel netto rendement 3,03% resteert**.

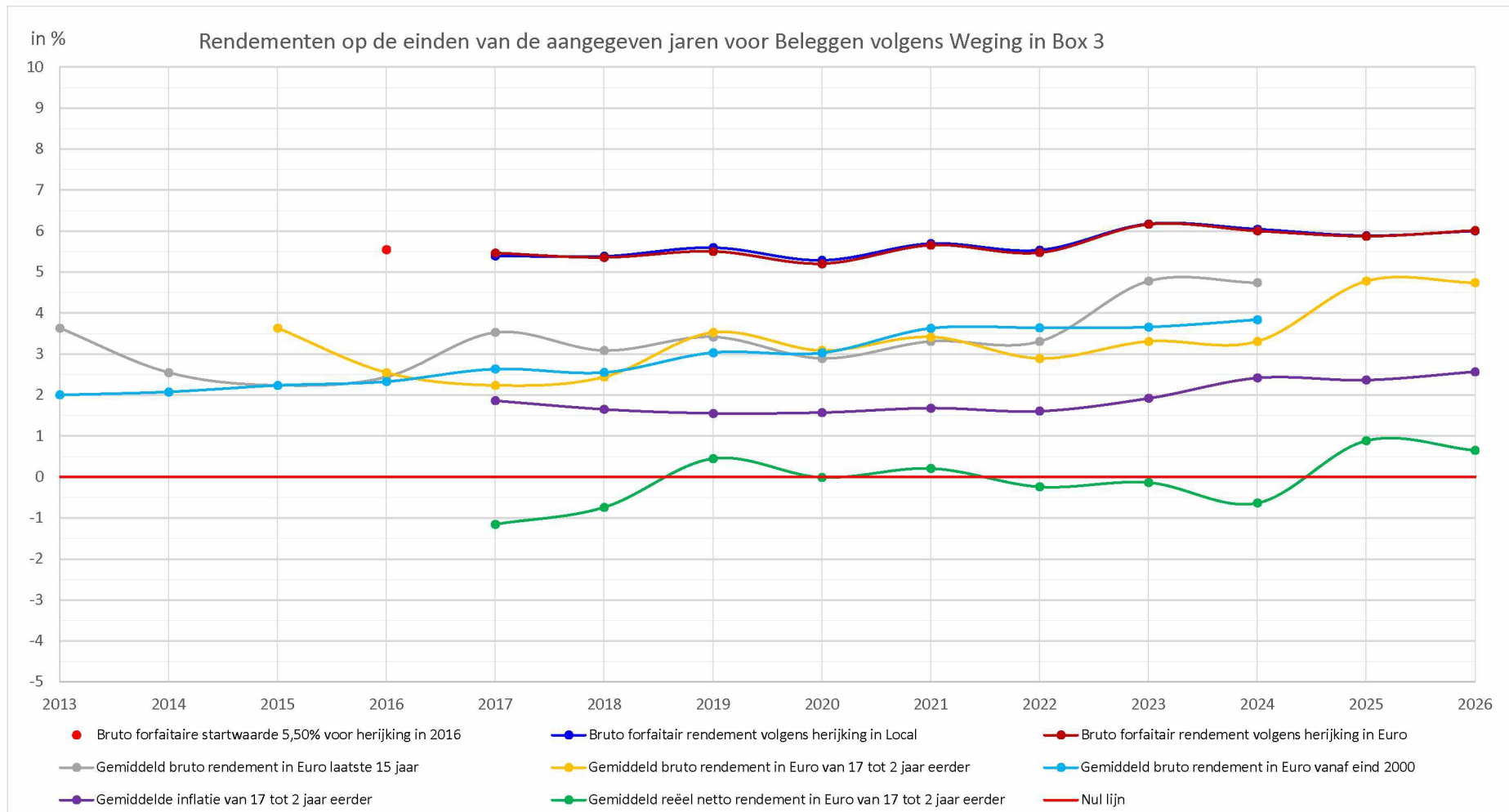
In Belastingplan 2017 is voor Box 3 voor beleggen in Obligaties als referentie gekozen voor de jaargemiddelden van de kapitaalmarktrentevoet van de jongste Nederlandse tienjarige Staatsobligaties. Voor de forfaitaire rendementen volgens herijking worden de formules uit de belastingwet aangehouden.

Deze zijn gebaseerd op de berekende waarde voor jaar n-1 en de nieuwe echte waarde van jaar n-2. Het is **geen** voortschrijdend gemiddelde van 15 jaar en principieel fout! Zie blad 4.

Daarvan is ook een uitgebreide analyse beschikbaar. Ter vergelijking is het werkelijke voortschrijdend gemiddelde van 15 jaar en 2 jaar verschoven toegevoegd volgens de formule $\text{Jaargemiddelde} = \left(\left(\frac{\text{Index_eind}}{\text{Index_begin}} \right)^{\frac{1}{\text{aantal_jaren}}} - 1 \right) * 100\%$. Daarnaast is ook het gemiddelde vanaf eind 2000 weergegeven. De principieel verkeerde formule volgens de belastingwet komt over 10 jaar gemiddeld uit op 2,93% en het werkelijke gemiddelde van 15 jaar over 10 jaar op 2,12% en is dus 38% te hoog. Deze 2,12% is een bruto rendement zonder kosten van circa 1% en zonder inflatie die op dezelfde wijze bepaald uitkomt op 1,91%. **Daarmee volgt een gemiddeld reëel netto verlies van 0,79%.**

In Belastingplan 2017 is voor Box 3 voor beleggen in Onroerende Zaken als referentie gekozen voor de jaarlijkse prijsindexcijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek voor Bestaande Koopwoningen. Dat is zonder prijscorrectie voor woningverbetering en zonder kosten. Voor de rendementen volgens herijking worden de formules uit de belastingwet aangehouden. Deze zijn gebaseerd op de berekende waarde voor jaar n-1 en de nieuwe echte waarde van jaar n-2. Het is **geen** voortschrijdend gemiddelde van 15 jaar en principieel fout! Zie blad 4. Daarvan is ook een uitgebreide analyse beschikbaar. Ter vergelijking is het werkelijke voortschrijdend gemiddelde van 15 jaar en 2 jaar verschoven toegevoegd volgens de formule $\text{Jaargemiddelde} = \left(\frac{\text{Index}_{\text{eind}}}{\text{Index}_{\text{begin}}} \right)^{\frac{1}{\text{aantal_jaren}}} - 1 \cdot 100\%$. Daarnaast is ook het gemiddelde vanaf eind 2000 weergegeven. De principieel verkeerde formule volgens de belastingwet komt over 10 jaar gemiddeld uit op 5,08% en het werkelijke gemiddelde van 15 jaar over 10 jaar op 2,10% en is dus 142% te hoog. Deze 2,10% is een bruto rendement zonder kosten en zonder inflatie die op dezelfde wijze bepaald uitkomt op 1,91% zodat zonder verhuren en zonder kosten een winst volgt van slechts 0,19%. Er wordt in deze grafiek uitgegaan van een bestaande woning in Box 3 voor alleen eigen gebruik, geen woningverbetering en alleen kosten voor het instand houden van gemiddeld 2% per jaar. **Daarmee volgt een gemiddeld reëel netto verlies van 1,82%**. Waar hier gesproken wordt over bruto rendement gaat het in feite over prijsontwikkeling oftewel inflatie in dit marktsegment.

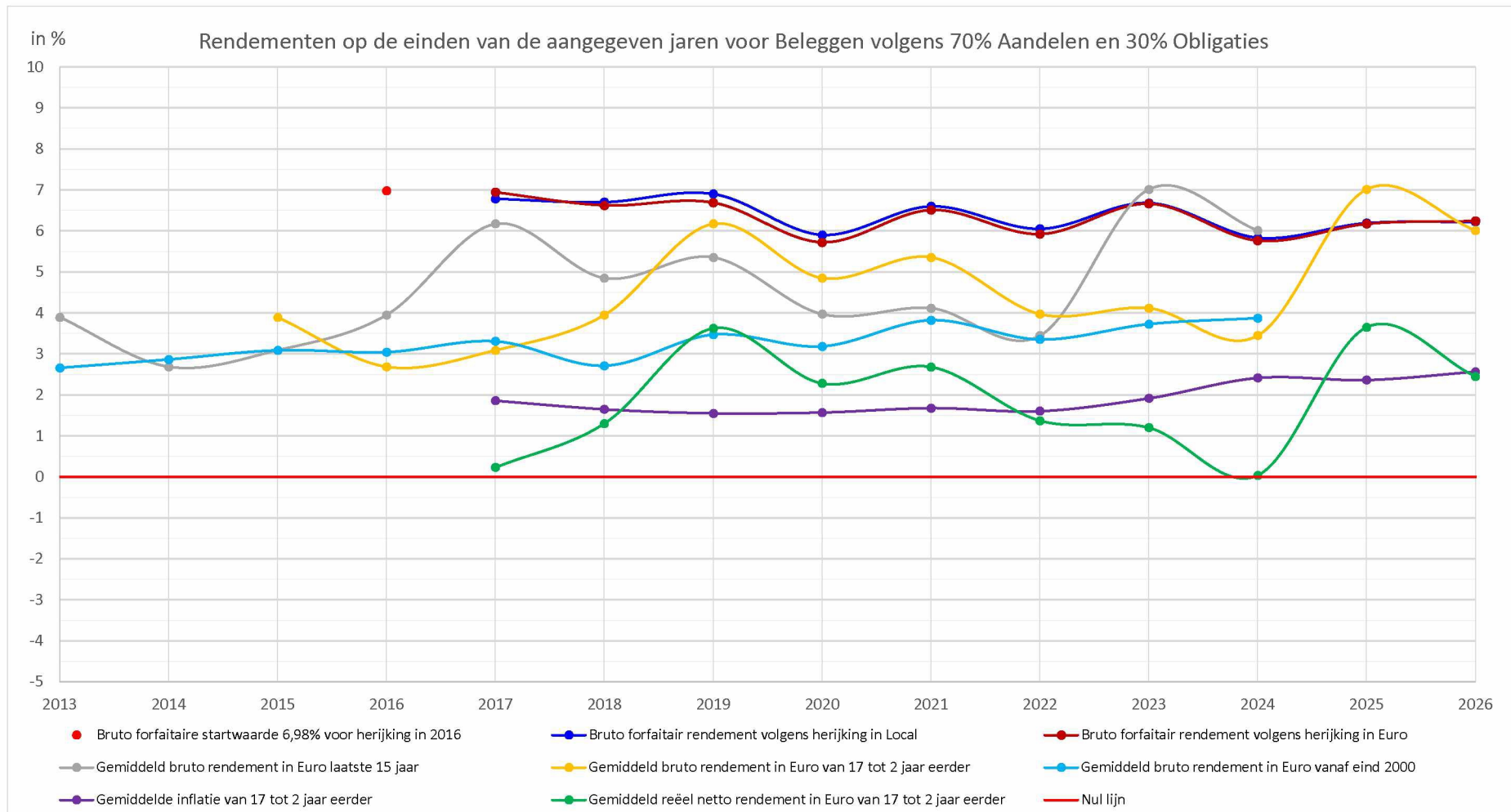

In Belastingplan 2017 is in Box 3 voor beleggen als weging aangehouden 33% voor Aandelen, 14% voor Obligaties en 53% voor Onroerende Zaken. Dat geldt nog steeds.

In deze grafiek zijn de lijnen volgens die weging opgebouwd.

Over 10 jaar gemiddeld komen de rendementen op basis van herijking uit op 5,70% (Local) en 5,66% (Euro) en het werkelijke gemiddelde van 15 jaar over 10 jaar op 3,37% en deze zijn dus 69% en 68% te hoog. Na aftrek van kosten van $(0,33 * 1\% + 0,14 * 1\% + 0,53 * 2\%) = 1,53\%$ en inflatie van gemiddeld 1,91% volgt een **gemiddeld reëel netto verlies van 0,08% per jaar vóór belasting**. Met 53% zijn onroerende zaken een overheersend deel in de weging en dus ook in het forfaitair rendement voor beleggen in de Box 3 belasting en dat zal individueel vaak anders zijn.

De voor de 3 posten gebruikte formule in de belastingwet is $RI_n = + \left(\left((1 + 0,01 * RI_{n-1})^{14} * (1 + 0,01 * R_{n-2}) \right)^{\frac{1}{15}} - 1 \right) * 100\%$ met RI_n het langetermijnrendement voor jaar n , met RI_{n-1} het langetermijnrendement voor jaar $n-1$ en met R_{n-2} het rendement voor jaar $n-2$. Deze formule wordt gebruikt vanaf het belastingjaar 2017 en voor de eerste langetermijnrendementen van 2016 zijn startwaarden aangenomen. Deze startwaarden werken echter eeuwig door. Indien bijvoorbeeld over de eerste 15 jaar de werkelijke rendementen 0% zijn, dan worden over die 15 jaar rendementen verondersteld van gemiddeld 59,28% tot 59,78% van de startwaarden en voor jaar 15 nog rendementen van 34,42% tot 35,06% van de startwaarden.

In Belastingplan 2017 is in Box 3 voor het beleggen in Aandelen en Obligaties en dergelijke de verhouding aangehouden van 70% Aandelen en 30% Obligaties. Dat geldt nog steeds.

In deze grafiek zijn de lijnen volgens die weging opgebouwd. In de belastingaangifte vallen deze ook onder dezelfde soort beleggingen zonder onderscheid.

Over 10 jaar gemiddeld komen de rendementen op basis van herijking uit op totaal 6,38% (Local) en 6,32% (Euro) en het werkelijke gemiddelde van 15 jaar over 10 jaar op 4,80% en deze zijn dus 33% en 32% te hoog. Na aftrek van kosten van $(0,70 \cdot 1\% + 0,30 \cdot 1\%) = 1,00\%$ en inflatie van gemiddeld 1,91% volgt een gemiddeld reëel netto rendement van slechts 1,88% vóór belasting.

De genoemde referenties voor Aandelen en Obligaties zijn theoretisch en er bestaan geen fondsen die het volgen.

Het zijn ook rendementen die niet eenvoudig zijn te bereiken en de werkelijke gemiddelde rendementen zullen dan ook lager liggen.

Testen van het rechtsherstel volgens het plan Idsinga voor Box 3 van 17 september 2024 voor beleggen met 70% aandelen en 30% obligaties

Op 17 september 2024 kwam het plan van staatssecretaris voor fiscaliteit Folkert Idsinga voor rechtsherstel op basis van de uitspraken van de Hoge Raad van 6 en 14 juni 2024.

Op basis daarvan zijn opnieuw testen gedaan voor beleggen met 70% aandelen en 30% obligaties.

Eerder zijn testen gedaan tot en met het jaar 2023. Nu is dat inclusief het jaar 2024.

Die verhouding is op basis van de weging in de belastingwet vanaf 2017.

Er is gekozen voor een test van 24 jaar Box 3 vanaf de start eind 2000.

Daarnaast is gekozen voor een test van 8 jaar Box 3 vanaf de start eind 2016.

Die tweede test is dus vanaf de start van het stelsel met de verschillende forfaitaire rendementen.

Er wordt daarbij voor beide testen uitgegaan van een bedrag aan de start zonder verdere inleg of opnames gedurende de genoemde periodes behalve voor de opnames voor de betaling van de jaarlijkse bankkosten en van de jaarlijkse Vermogensrendementsheffingen.

Er wordt alleen gekeken naar de vermogens boven het heffingsvrij vermogen.

In de arresten van de Hoge Raad van 6 juni 2024 wordt een werkelijk rendement inclusief de fiscale behandeling daarvan geïnterpreteerd op basis van hetgeen de Hoge Raad aangeeft als beoogd door de wetgever bij de vorming van het forfaitair stelsel (vanaf met name 2017).

Dat werkelijk rendement van de Hoge Raad is zonder aftrek van kosten en inflatie.

Verder is er daarbij fiscaal geen verrekening van lagere of zelfs negatieve rendementen met hogere rendementen in latere jaren.

Het door de Hoge Raad geïnterpreteerde rendement wijkt af van zowel het nominale werkelijke rendement als wel het reële werkelijke rendement zoals die gebruikelijk zijn.

In het plan van staatssecretaris Idsinga van 17 september 2024 wordt de Hoge Raad uitspraak gevolgd.

Dat wordt ook toegepast in beide testen en dat voor de belastingjaren 2017 tot en met 2024.

De referentie voor de bepaling van het forfaitaire rendement voor Beleggen in de belastingwet voor Aandelen is de MSCI Europe Gross index met herbeleggen van het dividend en zonder aftrek van kosten.

In deze testen is gekozen voor de Euro versie en wordt die per belastingjaar toegepast voor het reken rendement.

Voor Obligaties is de referentie in de belastingwet de gemiddelde jaarlijkse rente van de jongste tienjarige Nederlandse staatsobligaties zonder aftrek van kosten.

In deze testen wordt deze ook per belastingjaar toegepast voor het reken rendement en wordt verder net gedaan alsof het een spaarrekening is met elk jaar rente op rente.

Er wordt gerekend met 1% bankkosten per belastingjaar op basis van de omvang van de beleggingen in elk jaar.

Als argumentatie kan gekeken worden naar het “Eindrapport van de Commissie Inkomstenbelasting” van 18 juni 2013 (Dijkhuizen). Over de Bankkosten wordt op blad 63 over Tabel 4.2.1 gemeld “Er is bij deze opstelling bij gebrek aan geschikte bronnen geen rekening gehouden met kosten, zoals bewaarloon en transactiekosten (enkele tienden tot een half procent per transactie) bij Aandelen en Obligaties, beheerskosten bij beleggingsfondsen (een half procent tot enkele procenten per jaar) en kosten voor Vermogensbeheer.”.

Om te zien wat de invloed is op de toekomstige koopkracht voor de belegger wordt er rekening gehouden met de inflatie op basis van de CPI (Consumenten Prijs Index) december waarden van het CBS.

Voor de belastingjaren 2017, 2019, 2021, 2023 en 2024 blijkt in beide testen dat er geen sprake is van rechtsherstel aangezien de werkelijke rendementen volgens de Hoge Raad interpretatie hoger zijn dan de forfaitaire rendementen.

Echter voor de belastingjaren 2018, 2020 en 2022 zijn de werkelijke rendementen volgens de Hoge Raad interpretatie aanzienlijk lager dan de forfaitaire rendementen en zelfs behoorlijk negatief.

Dat heeft tot gevolg dat voor het belastingjaar 2022 het gehele geïnde Box 3 belastingbedrag wordt terugbetaald.

Voor de terugbetaling van de belastingjaren 2018 en 2020 hangt het echter af of er voor 24 december 2021 al bezwaar was gemaakt of anders de massaal bezwaar plus procedure gunstig uitvalt voor de betreffende Box 3 belastingbetalers.

Test voor 24 jaar Box 3 vanaf eind 2000

Zie ook de bijgevoegde tabel en grafiek voor 24 jaar Box 3.

Het prijspeil van eind 2024 is 174,0% van dat van eind 2000.

De gemiddelde inflatie per jaar over 24 jaar is 2,33%.

De volgende in de test gevonden resultaten zijn in de waarden van eind 2000 oftewel met verwerking van de inflatie. Dat is relevant voor de koopkracht na 24 jaar beleggen vanaf eind 2000.

Zonder enige belastingheffing zou de waarde eind 2024 115,0% zijn.

Dat komt neer op een reëel rendement vóór belasting na 24 jaar van totaal slechts 15,0% (en van gemiddeld slechts 0,58% per jaar).

Met belastingheffing en zonder rechtsherstel is de waarde eind 2024 echter slechts 82,3%.

Het effect van de belastingheffing is een verlaging van de waarde met 32,7%.

Ten opzichte van het reële rendement vóór belasting komt dat neer op een effect van de belastingheffing van 218%.

Rechtsherstel voor alleen 2022 geeft een vergoeding van 1,35% waardoor de totale waarde komt op 83,7%.

Rechtsherstel voor ook 2018 en 2020 geeft een aanvullende vergoeding van 2,24% waardoor de totale waarde dan uitkomt op 85,9%.

Dan is er dus nog steeds sprake van een significant reëel verlies van 14,1% na 24 jaar beleggen en het betalen van de Vermogensrendementsheffingen over 21 van de 24 belastingjaren.

Tegenover dat verlies van 14,1% voor de belegger staat echter dan nog steeds een resterende belastingheffing voor de staat van 22,9%. Dat is bovendien zonder enig risico ontvangen, hetgeen niet voor de belegger geldt.

Test voor 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016

Zie ook de bijgevoegde tabel en grafiek voor 8 jaar Box 3.

Het prijspeil van eind 2024 is 130,7% van dat van eind 2016.

De gemiddelde inflatie per jaar over 8 jaar is 3,40%.

De volgende in de test gevonden resultaten zijn in de waarden van eind 2016 oftewel met verwerking van de inflatie.

Dat is relevant voor de koopkracht na 8 jaar beleggen vanaf eind 2016.

Zonder enige belastingheffing zou de waarde eind 2024 111,4% zijn.

Dat komt neer op een reëel rendement vóór belasting van totaal slechts 11,4% (en van gemiddeld slechts 1,36% per jaar).

Met belastingheffing en zonder rechtsherstel is de waarde eind 2024 96,9%.

Het effect van de belastingheffing is een verlaging van de waarde met 14,5%.

Ten opzichte van het reële rendement vóór belasting komt dat neer op een effect van de belastingheffing van 127%.

Rechtsherstel voor alleen 2022 geeft een vergoeding van 1,59% waardoor de totale waarde komt op 98,5%.

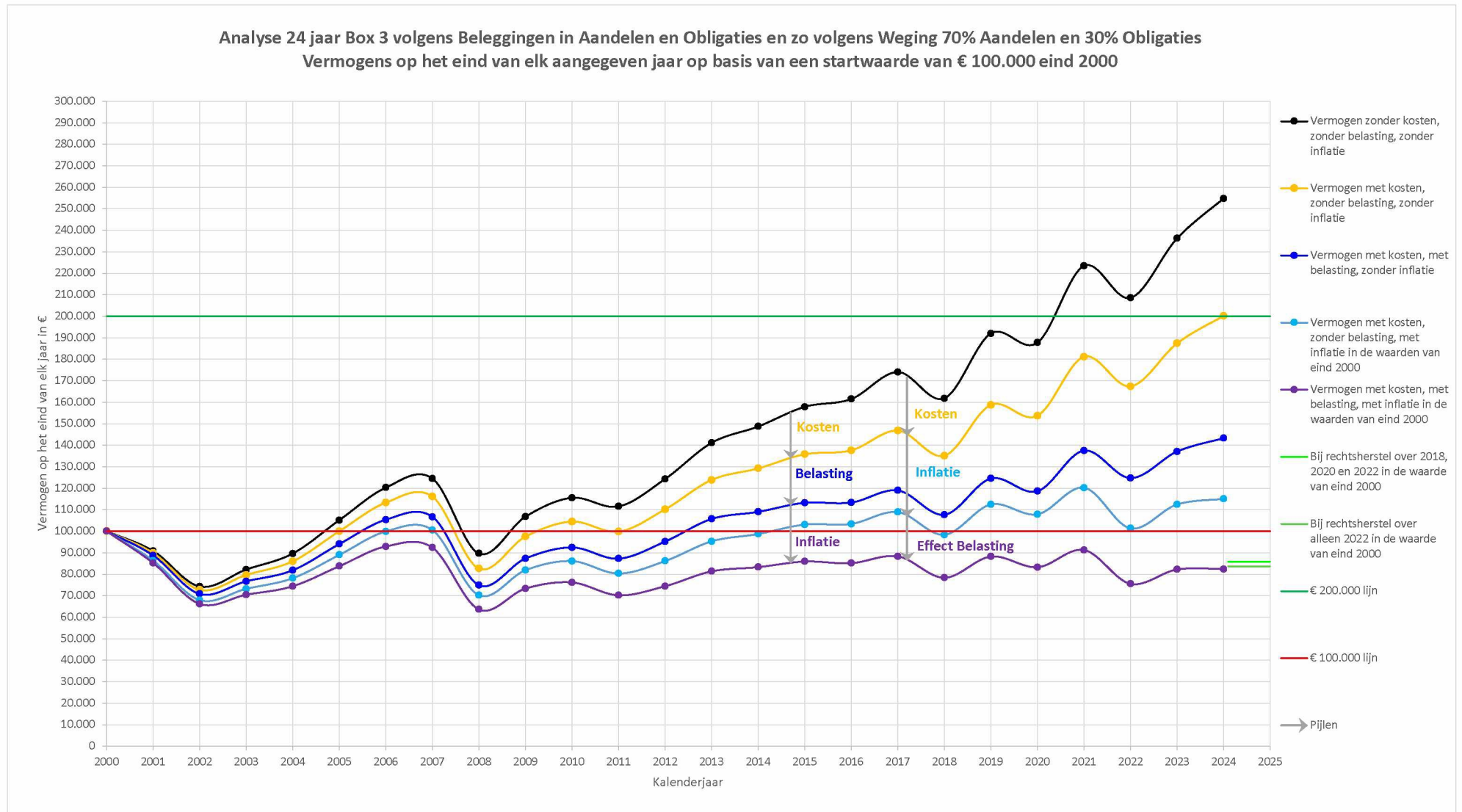
Rechtsherstel voor ook 2018 en 2020 geeft een aanvullende vergoeding van 2,63% waardoor de totale waarde dan uitkomt op 101,1%.

Opvallend is dat er dan pas sprake is van een marginale reëel winstje van totaal slechts 1,1% na 8 jaar beleggen en Vermogensrendementsheffingen betalen over 5 van de 8 belastingjaren.

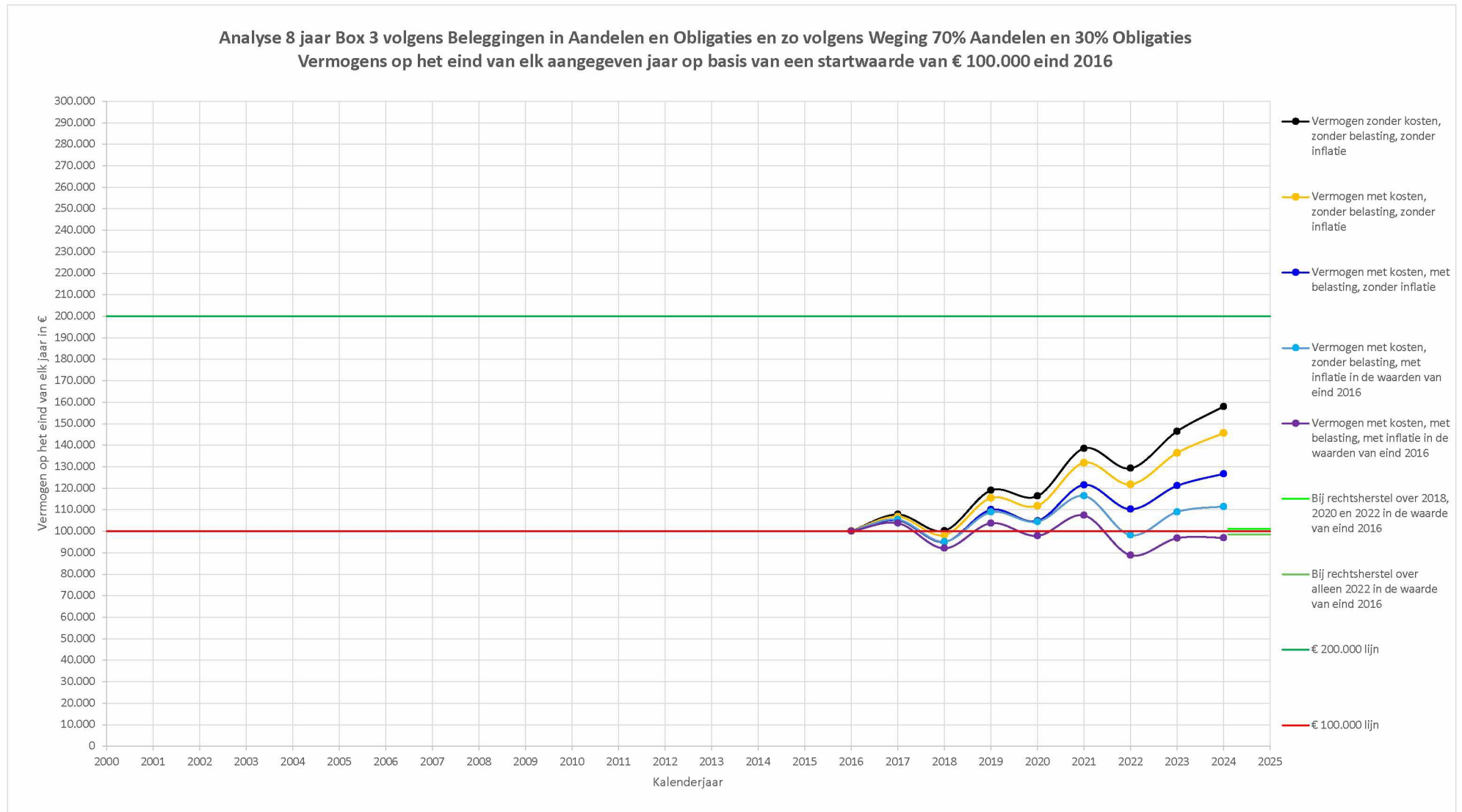
Dus ondanks de relatief hoge bruto jaarrendementen van de jaren 2017, 2019, 2021, 2023 en 2024 zijn de vergoedingen voor 2018, 2020 en 2022 niet in staat om tot een significant reëel rendement voor de belegger te komen.

Tegenover die 1,1% voor de belegger staat echter dan nog steeds een resterende belastingheffing voor de staat van 9,2%. Dat is bovendien zonder enig risico ontvangen, hetgeen niet voor de belegger geldt.

Overzicht 24 jaar Box 3 vanaf eind 2000 - Volgens de wet en zonder en met rechtsherstel - In de totale percentages voor de gehele periode van 24 jaar Voor Beleggen in Aandelen en Obligaties en zo volgens Weging van 70% Aandelen en 30% Obligaties		Status	14 januari 2025
Omschrijving	Beleggen		
	70%		
	Aandelen		
	30%		
	Obligaties		
Percentage van de Startvermogen eind 2000 in de waarden van eind 2000			100,00
Percentages van de waarden in Euro eind 2024 in de waarden in Euro van eind 2000 relatief ten opzichte van de Startvermogens in de waarden in Euro van eind 2000 oftewel met verrekening van de inflatie			
Totaal betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing zonder rechtsherstel			26,44
Netto Vermogen met kosten, met belasting en met inflatie zonder rechtsherstel			82,33
Totaal Netto Rendement zonder rechtsherstel			-17,67
Effect op het Netto Rendement bij rechtsherstel voor alleen het jaar 2022			1,35
Netto Vermogen met kosten, met belasting en met inflatie bij rechtsherstel over alleen 2022			83,68
Totaal Netto Rendement bij rechtsherstel voor alleen het jaar 2022			-16,32
Totaal resterende betaalde belasting bij rechtsherstel voor alleen het jaar 2022			25,08
Effect op het Netto Rendement bij rechtsherstel voor de jaren 2018 en 2020			2,24
Netto Vermogen met kosten, met belasting en met inflatie bij rechtsherstel over 2018, 2020 en 2022			85,92
Effect op het Netto Rendement bij rechtsherstel voor de jaren 2018, 2020 en 2022			3,59
Totaal Netto Rendement bij rechtsherstel voor de jaren 2018, 2020 en 2022			-14,08
Totaal resterende betaalde belasting bij rechtsherstel voor de jaren 2018, 2020 en 2022			22,85

Overzicht 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - Volgens de wet en zonder en met rechtsherstel - In de totale percentages voor de gehele periode van 8 jaar Voor Beleggen in Aandelen en Obligaties en zo volgens Weging van 70% Aandelen en 30% Obligaties		Status	14 januari 2025
Omschrijving	Beleggen		
	70%		
	Aandelen		
	30%		
			Obligaties
Percentage van de Startvermogen eind 2016 in de waarden van eind 2016			100,00
Percentages van de waarden in Euro eind 2024 in de waarden in Euro van eind 2016 relatief ten opzichte van de Startvermogens in de waarden in Euro van eind 2016 oftewel met verrekening van de inflatie			
Totaal betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing zonder rechtsherstel			13,43
Netto Vermogen met kosten, met belasting en met inflatie zonder rechtsherstel			96,89
Totaal Netto Rendement zonder rechtsherstel			-3,11
Effect op het Netto Rendement bij rechtsherstel voor alleen het jaar 2022			1,59
Netto Vermogen met kosten, met belasting en met inflatie bij rechtsherstel over alleen 2022			98,49
Totaal Netto Rendement bij rechtsherstel voor alleen het jaar 2022			-1,51
Totaal resterende betaalde belasting bij rechtsherstel voor alleen het jaar 2022			11,84
Effect op het Netto Rendement bij rechtsherstel voor de jaren 2018 en 2020			2,63
Netto Vermogen met kosten, met belasting en met inflatie bij rechtsherstel over 2018, 2020 en 2022			101,12
Effect op het Netto Rendement bij rechtsherstel voor de jaren 2018, 2020 en 2022			4,22
Totaal Netto Rendement bij rechtsherstel voor de jaren 2018, 2020 en 2022			1,12
Totaal resterende betaalde belasting bij rechtsherstel voor de jaren 2018, 2020 en 2022			9,21

Test tegenbewijs met het HR rendement versus het forfaitaire op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 20 juni 2025

blad 1 van 4

Test tegenbewijs met het Hoge Raad (HR) rendement versus het forfaitaire rendement op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016

De tekst van dit document is een verbeterde versie van document “Test van het belasting van het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement in Box 3 met data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 10 februari 2025” en de voorloper daarvan van 24 januari 2025. De tabellen en de grafieken zijn identiek.

Verder is ook het volgende document relevant op basis van het arrest van de Hoge Raad (HR) van 6 juni 2024 : Testen rechtsherstel plan Idsinga voor Box 3 van 17 september 2024 voor aandelen en obligaties - 14 januari 2025.pdf. Dat is specifiek relevant voor de belastingjaren 2017 tot en met 2024.

Eerder zijn er ook testen gedaan van met name het nominale werkelijke rendement en het reële werkelijke rendement. Het nominale werkelijke rendement is vóór belasting met aftrek van kosten, maar niet met aftrek van inflatie. Het reële werkelijke rendement is vóór belasting met aftrek van kosten en met aftrek van inflatie.

De testen die behandeld worden in dit document zijn relevant voor de belastingjaren 2017 tot en met 2024, maar met name ook voor de belastingjaren 2025, 2026 en 2027 (en wellicht nog langer) aangezien deze inzicht geeft hoe zaken samenhangen.

Het door de HR geïnterpreteerde rendement is vóór belasting **zonder** aftrek van kosten en **zonder** aftrek van inflatie. Het is dus een Bruto rendement.

Verder wordt er daarbij per belastingjaar gekeken naar het rendement in Euro's van het gehele Box 3 vermogen **zonder** aftrek van het Heffingsvrij Vermogen. Fiscaal geldt verder dat bij een negatief HR rendement geen belasting hoeft te worden betaald, maar dat er helaas geen verrekening plaatsvindt van het negatieve rendement met andere belastingjaren. Inmiddels is op donderdag 12 juni 2025 door de Tweede Kamer de “Wet Tegenbewijsregeling Box 3” aangenomen. Daarbij is uit budgettaire overwegingen en de waarschuwing dat de invoering van de voorgenomen wet werkelijk rendement verder uit zou lopen **niet** tegemoet gekomen aan de zeer rechtvaardige wens om de kosten wel aftrekbaar te maken. Ook is duidelijk dat er als alternatief daarvoor ook **geen** Heffingsvrij Resultaat komt zoals in het wetsvoorstel werkelijk rendement box 3.

Om gebruik te kunnen maken van de Wet tegenbewijsregeling dient per belastingjaar door de belastingbetaler te worden aangetoond dat het rendement in Euro's van het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement (zonder kosten en zonder Heffingsvrij Vermogen) **lager** is dan het forfaitaire rendement (met wel de aftrek van kosten en het Heffingsvrij Vermogen).

Deze test is gedaan voor een portefeuille die bestaat uit aandelen en obligaties op basis van de historische data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016.

Er wordt dus gesimuleerd alsof de Tegenbewijsregeling op basis van het door de Hoge Raad geïnterpreteerde werkelijke rendement van toepassing was vanaf het moment dat er in de wet met verschillende forfaitaire rendementen wordt gewerkt.

Dat is steeds op basis van een startvermogen oftewel startwaarde eind 2016.

De verdeling van het startvermogen is 70% aandelen en 30% obligaties zoals aangenomen in belastingplan 2017 en nog steeds wordt toegepast.

Voor aandelen wordt als referentie gebruikt de MSCI Europe Gross in Euro en dat is met herbeleggen van de dividenden en zonder aftrek van kosten. Voor obligaties wordt als referentie gebruikt de rente van de jongste tienjarige staatsobligaties en dat alsof het een spaarrekening is.

Voor de kosten wordt uitgegaan van 1% per jaar. Dat is steeds op basis van de waarde van de beleggingen op het eind van het voorgaande belastingjaar. Dat gaat voor de aandelen ten koste van de omvang van de aandelen en voor de obligaties ten koste van de omvang van de obligaties.

Voor de inflatie wordt voor zover van toepassing gebruik gemaakt van de december CPI's van het CBS.

Tot zover zijn de uitgangspunten gelijk aan de analyses en de testen die eerder zijn gedaan voor Box 3.

Ook in de nu besproken test voor het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement wordt een feitelijke in een belastingjaar te betalen Vermogensrendementsheffing voor 70% betaald ten koste van de omvang van de aandelen en voor 30% betaald ten koste van de omvang van de obligaties. Dat gebeurt door geldopnames die **niet** in mindering worden gebracht bij de bepaling van het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement in dat belastingjaar.

Test tegenbewijs met het HR rendement versus het forfaitaire op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 20 juni 2025

blad 2 van 4

Per belastingjaar wordt bepaald welk rendement in Euro's doorslaggevend is.

Daarbij geldt voor negatieve door de Hoge Raad geïnterpreteerde werkelijke rendementen dat als basis voor de belastingheffing € 0 wordt aangehouden.

De op het doorslaggevend rendement gebaseerde Vermogensrendementsheffing wordt daarbij feitelijk betaald in het daarop volgende belastingjaar.

Daarbij geldt als eerste voorafgaande belastingjaar het jaar 2016 waarvoor het rendement in deze testen als € 0 wordt aangehouden. Als gevolg daarvan wordt in deze testen in 2017 als start gerekend met € 0 Vermogensrendementsheffing.

Voor deze test wordt het voor belastingjaar 2024 bepaalde Vermogensrendementsheffing ook meegeteld. Bij elkaar gaat het dus ook om in totaal 8 jaar Box 3.

Er wordt in de berekeningen geen rekening gehouden met voorheffingen, dividendbelastingen, te betalen rente bovenop de berekende belastingen en dergelijke.

Daarnaast worden bij de bepaling van de forfaitaire rendementen de Heffingsvrije Vermogens toegepast zoals die golden in de betreffende Belastingjaren.

Gerekend wordt met het voor het belastingjaar 2024 sterk verhoogde belastingtarief van 36% en dat voor alle belastingjaren.

Er wordt gedurende de gehele periode geen geld ingelegd en ook niet opgenomen voor andere zaken dan voor de kosten en de feitelijk te betalen Vermogensrendementsheffingen.

Het blijkt nu dat voor startwaarden vanaf € 43.000 er 5 belastingjaren zijn waarvoor de forfaitaire rendementen maatgevend zijn en dat in de belastingjaren 2018, 2020 en 2022 het door de HR geïnterpreteerde rendement maatgevend is. Die HR geïnterpreteerde rendementen vallen bovendien flink negatief uit waardoor voor die belastingjaren geen belasting hoeft te worden geheven.

Aangezien dit in deze test zo uitvalt kan voor de gehele periode van 8 jaar worden uitgegaan van alleen het deel boven het heffingsvrij vermogen. Daarmee wordt het vergelijkbaar met de analyse voor de bestaande situatie en met andere testen.

De resultaten van de test worden voorafgegaan door als referentie weer te geven hoe het in 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 volgens de wet is gegaan.

Daarnaast zijn 2 varianten gemaakt op basis van een aanpassing voor het forfait met een offset.

Verder zijn in de nu bijgevoegde tabellen en grafieken de resultaten weergegeven van een test voor een reëel werkelijk rendement met een belastingtarief van 31,5% en het alternatief met een vaste belastingheffing van 0,48%.

Zie de 2 tabellen en de 6 grafieken op de volgende pagina's.

Daarin wordt gewerkt met het Resultierend belastingpercentage volgens de volgende stappen

Effect van de totaal betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing (Netto Vermogen minus Reëel Vermogen) (Totaal Netto Rendement minus Totaal Reëel Werkelijk Rendement)	
Resultierend belastingpercentage voor de gehele periode van 8 jaar op basis van	minus (Effect van de totaal betaalde belasting) gedeeld door (Totaal Reëel Werkelijk Rendement voor de gehele periode)

Kortweg “Resultierend belastingpercentage”.

Dat is een belangrijke indicator om de resultaten te vergelijken.

Indien dat Resultierend belastingpercentage op 100% uitkomt gaat de gehele reële winst verloren als gevolg van de belastingheffing en vindt er 0% groei aan koopkracht plaats voor de belegger. Voor zover het Resultierend belastingpercentage boven de 100 % uitkomt daalt de toekomstige koopkracht ten opzichte van de waarde van eind 2016. Indien het “Totaal Reëel Werkelijk Rendement voor de gehele periode” negatief is wordt het Resultierend belastingpercentage aangegeven als oneindig. Of omgekeerd als het Resultierend belastingpercentage als oneindig is aangegeven, is er geen reëel rendement vóór belasting gemaakt.

Test tegenbewijs met het HR rendement versus het forfaitaire op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 20 juni 2025

blad 3 van 4

In plaats van Vermogensrendementsheffing wordt in dit kader ook gesproken over belastingheffing of Box 3 belasting of belasting.

Het volgende is gebaseerd op de totalen over de gehele periode van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 en volgens het prijspeil van eind 2016.

Beleggen in 70% Aandelen en 30% Obligaties leverde in 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 gemiddeld totaal slechts 11,4% op vóór belasting zoals op de eerste tabel is te zien oftewel gemiddeld slechts 1,36% per jaar zoals op de tweede tabel is te zien. Dat geldt voor de referentie op basis van de wet, voor de 4 testen en voor het alternatief.

Voor de referentie op basis van de wet geldt als gevolg van de Box 3 belasting een netto verlies van gemiddeld totaal 3,1%. Dat geeft een negatief effect van gemiddeld 14,5% van het belegde vermogen en daarbij komt het Resultierend belastingpercentage uit op maar liefst 127%. Dat komt dus neer op een belastingheffing van 1,27 keer het reële rendement dat gemaakt zou zijn in 8 jaar zonder belastingheffing.

Dit heeft ermee te maken dat de kosten en de inflatie samen nagenoeg gelijk zijn aan het werkelijke bruto rendement voor beleggen in 70% aandelen en 30% obligaties.

De staat krijgt daarbij 13,4% belasting terwijl de belegger met een netto verlies van 3,1% achterblijft. En dat zonder enig risico voor de staat, hetgeen niet voor de belegger geldt.

Voor de test op basis van het door de Hoge Raad geïnterpreteerde werkelijke rendement geldt als gevolg van de Box 3 belasting een netto winstje van gemiddeld totaal 1,3%. Dat geeft een negatief effect van gemiddeld 10,1% van het belegde vermogen en daarbij komt het Resultierend belastingpercentage uit op 88%.

De staat krijgt daarbij 9,6% belasting terwijl de belegger het moet doen met netto slechts 1,3%.

Het blijkt dat er in de 3 belastingjaren 2019, 2021 en 2023 geen Vermogensrendementsheffing hoeft te worden betaald op basis van de negatieve rendementen in de jaren daarvoor.

Het klopt dat er volgens deze test iets minder teveel belasting wordt geïnd dan in de situatie volgens de wet.

Echter de staat krijgt volgens deze test 9,6% in de waarde van eind 2016 en de belegger slechts 1,3% in de waarde van eind 2016.

De oorzaak van het beperkte effect zit in belangrijke mate door het niet in mindering brengen van de inflatie.

Er komt echter nog een effect bij. Dat is namelijk het gegeven dat negatieve rendementen niet lager worden verrekend dan 0%, terwijl deze niet alleen het reële werkelijke rendement in het betreffende jaar verlagen, maar ook de mogelijkheid om daarmee later rendement te maken.

Daarnaast kan het in de praktijk en individueel ook zo zijn dat er sprake is van het toepassen van een positief door de Hoge Raad geïnterpreteerd werkelijk rendement en dat daarbij het niet in mindering brengen van de kosten negatieve gevolgen heeft voor de belastingbetaler.

Het Resultierend belastingpercentage zou beperkt moeten blijven tot maximaal 36% hetgeen een factor 2,44 lager is zoals in de test van het reële werkelijke rendement met een belastingtarief van 31,5% of nog veel eenvoudiger met het alternatief met een vaste belastingheffing van 0,48% of nog beter op basis van 24 jaar Box 3 met 0,20%.

Deze test met het belasten van het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement met data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 maakt duidelijk dat het niet echt tot de gewenste resultaten leidt.

Het geeft daarmee met name ook een schatting van hoe het niet voldoende rechtsherstel zal geven in de komende jaren.

In de kamerbrief “Stand van zakenwetsvoorstel Wet werkelijk rendement box 3” van 13 december 2024 van staatssecretaris Tjebbe van Oostenbruggen staat “Het forfait voor overige bezittingen stijgt daarmee voorlopig met 1,78%-punt per 2026.” als onderdeel van de maatregelen om de opbrengst van Box 3 te vergroten.

Er zou anders €2,55 miljard minder belasting worden opgebracht.

Met die 1,78% is ook een test gedaan.

Daarmee komt het over 8 jaar gemiddelde forfait uit op maar liefst 7,41%.

Test tegenbewijs met het HR rendement versus het forfaitaire op basis van data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 - 20 juni 2025

blad 4 van 4

Daarmee volgt een Resultierend belastingpercentage van 114%. Dat komt dus neer op een effect van de belastingheffing van 114% van het reële rendement dat gemaakt zou zijn in 8 jaar zonder belastingheffing. Echter de staat krijgt volgens deze test 12,4% in de waarde van eind 2016 en de belegger verliest dus na belasting 1,6% in de waarde van eind 2016.

Er is ook een test gedaan om op een Resultierend belastingpercentage van 36% uit te komen.

Daarvoor moet het forfait juist worden verlaagd en dat met 3,47%-punt.

Daarmee komt het over 8 jaar gemiddelde forfait uit op 2,16%.

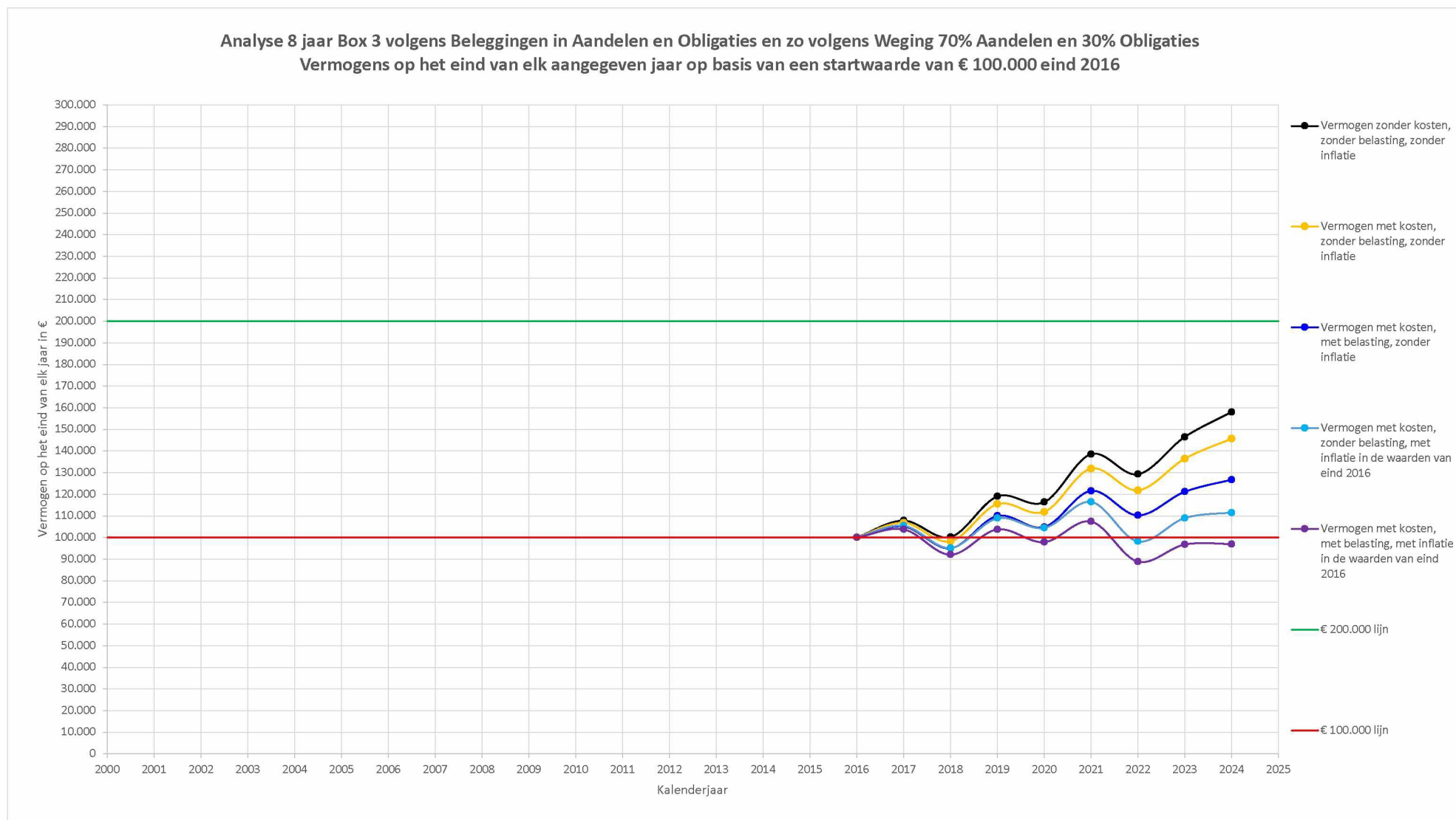
De staat krijgt volgens deze test 3,9% in de waarde van eind 2016 en de belegger heeft een netto winst na belasting van 7,3% in de waarde van eind 2016.

Om op een Resultierend belastingpercentage van 36% uit te komen moet het forfaitair rendement niet worden verhoogd met 1,78%-punt zoals genoemd in de kamerbrief van 13 december 2024, maar worden verlaagd met 3,47%-punt.

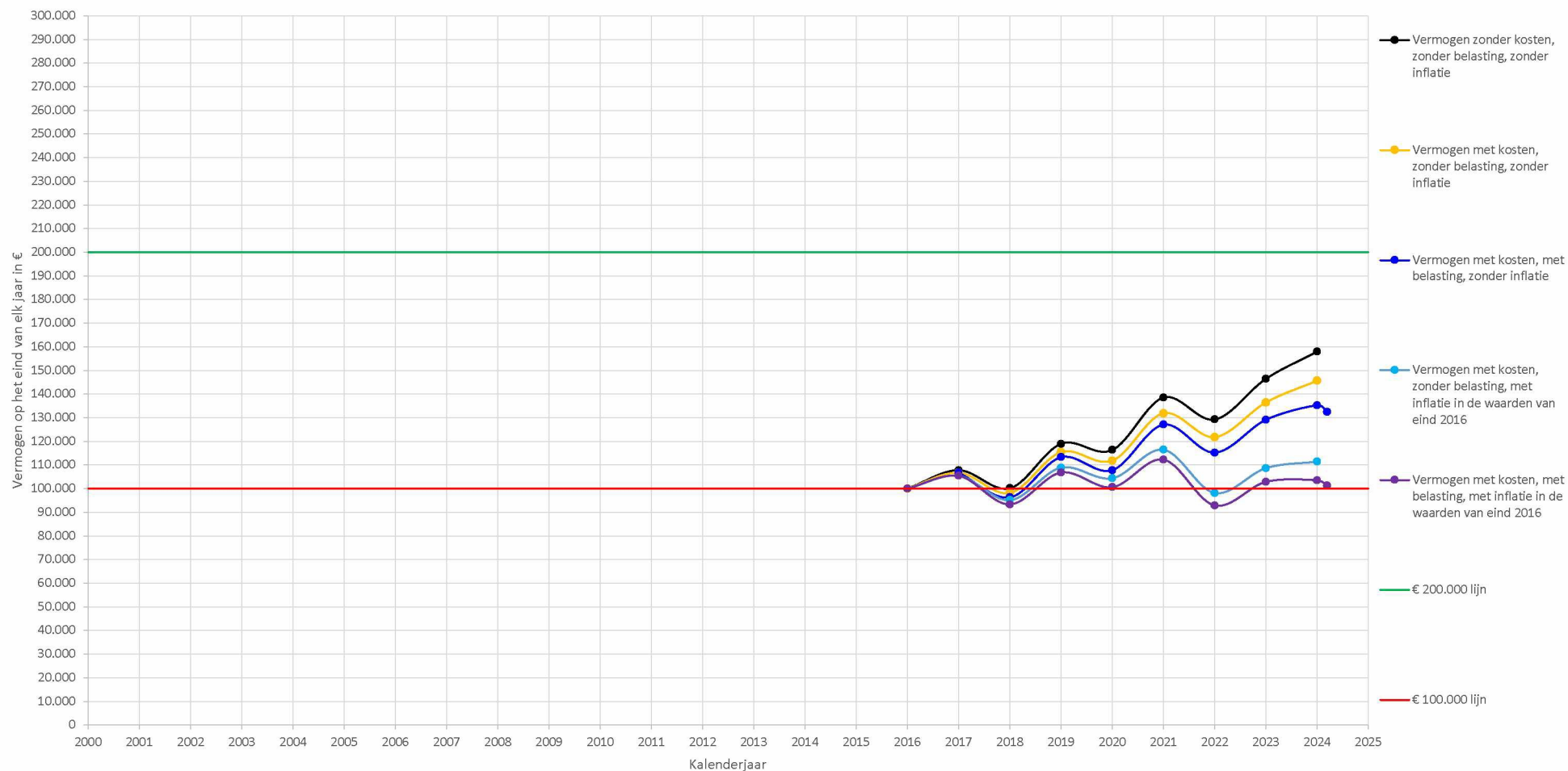
Dat is iets om met terugwerkende kracht rekening mee te houden voor de belastingjaren 2017 tot en met 2024 en met name ook voor dit belastingjaar en de komende belastingjaren.

Test van het belasten van het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement in Box 3 voor Beleggen met 70% Aandelen en 30% Obligaties met data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016						
In de totale percentages voor de gehele periode		Status 10 februari 2025				
Omschrijving	Referentie op basis van de wet van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016	Test met het Hoge Raad werkelijke rendement en een belasting - tarief van 36%	Idem met een aanpassing voor het forfait van plus 1,78% volgens Min Fin	Idem met een aanpassing voor het forfait van minus 3,47% voor de 36%	Test met het reële werkelijke rendement en een belasting-tarief van 31,5%	Alternatief met een vaste belasting-heffing van 0,48%
Percentages van de Startvermogens eind 2016 in de waarden van eind 2016	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Percentages van de waarden in Euro eind 2024 relatief ten opzichte van de waarden in Euro eind 2016						
Bruto Vermogen zonder kosten, zonder belasting en zonder inflatie	157,9	157,9	157,9	157,9	157,9	157,9
Nominaal Vermogen met kosten, zonder belasting en zonder inflatie	145,7	145,7	145,7	145,7	145,7	145,7
Totaal Nominaal Werkelijk Rendement voor de gehele periode van 8 jaar Dat is met kosten, zonder belastingen en zonder inflatie	45,7	45,7	45,7	45,7	45,7	45,7
Vermogen met kosten, met belasting en zonder inflatie	126,6	132,4	128,6	140,3	140,3	140,2
Prijspeil eind 2024 ten opzichte van eind 2016	130,7	130,7	130,7	130,7	130,7	130,7
Percentages van de waarden na omzetting in de waarden in Euro van eind 2016 relatief ten opzichte van de Startvermogens in de waarden in Euro van eind 2016 oftewel met verrekening van de inflatie						
Vermogen zonder kosten, zonder belasting en met inflatie	120,8	120,8	120,8	120,8	120,8	120,8
Reëel Vermogen met kosten, zonder belasting en met inflatie	111,4	111,4	111,4	111,4	111,4	111,4
Totaal Reëel Werkelijk Rendement voor de gehele periode van 8 jaar Dat is met kosten, zonder belastingen en met inflatie	11,4	11,4	11,4	11,4	11,4	11,4
Totaal betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing voor de gehele periode van 8 jaar	13,4	9,6	12,4	3,9	3,7	3,8
Netto Vermogens met kosten, met belasting en met inflatie	96,9	101,3	98,4	107,3	107,3	107,3
Totaal Netto Rendement voor de gehele periode van 8 jaar Dat is met kosten, met belasting en met inflatie	-3,1	1,3	-1,6	7,3	7,3	7,3
Effect van de totaal betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing (Netto Vermogen minus Reëel Vermogen) (Totaal Netto Rendement minus Totaal Reëel Werkelijk Rendement)	-14,5	-10,1	-13,1	-4,1	-4,1	-4,1
Resultierend belastingpercentage voor de gehele periode van 8 jaar op basis van minus (Effect van de totaal betaalde belasting) gedeeld door (Totaal Reëel Werkelijk Rendement voor de gehele periode)	127	88	114	36	36	36
Aantal jaren van de periode van 8 jaar waarin belasting wordt geheven en de overige jaren niet	8	5	5	5	3	8
Ter informatie						
Percentages Weging Beleggingen volgens Belastingplan 2017	47,00	47,00	47,00	47,00	47,00	47,00
Volgens de Belastingdienst verondersteld rendement als laag oftewel rendemenstklasse I of hoog oftewel rendementsklasse II vanaf 2017 (na de 4 % voor alle delen van 2001 t/m 2016)	hoog					
Percentages in rekening gebrachte kosten per jaar	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00

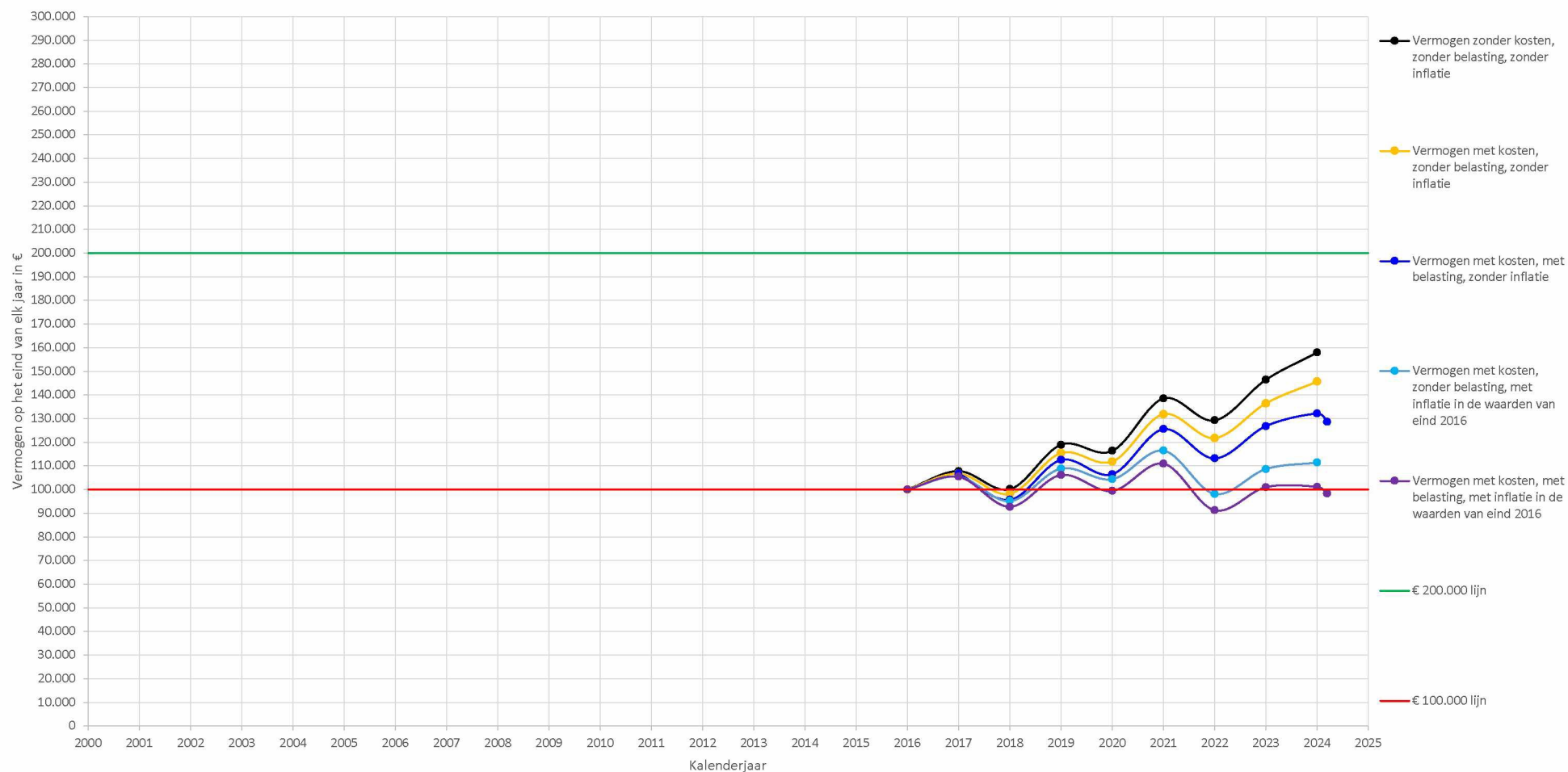
Test van het belasten van het door de HR geïnterpreteerde werkelijke rendement in Box 3 voor Beleggen met 70% Aandelen en 30% Obligaties met data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016						
In de gemiddelde percentages per jaar		Status 10 februari 2025				
Omschrijving	Referentie op basis van de wet van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016	Test met het Hoge Raad werkelijke rendement en een belasting - tarief van 36%	Idem met een aanpassing voor het forfait van plus 1,78% volgens Min Fin	Idem met een aanpassing voor het forfait van minus 3,47% voor de 36%	Test met het reële werkelijke rendement en een belasting- tarief van 31,5%	Alternatief met een vaste belasting- heffing van 0,48%
Veronderstelde relatieve waarde stijging per jaar in het Belastingplan 2017	6,98%					
Gemiddelde relatieve werkelijke bruto waarde stijging per jaar over 8 jaar Dat is zonder kosten, zonder belasting en zonder inflatie	5,88%	5,88%	5,88%	5,88%	5,88%	5,88%
Gemiddelde relatieve nominale werkelijke waarde stijging per jaar over 8 jaar oftewel het nominale werkelijke rendement Dat is met kosten , zonder belasting en zonder inflatie	4,81%	4,81%	4,81%	4,81%	4,81%	4,81%
Effect van 1% kosten per jaar op het nominale werkelijke rendement (Verschil van de 2 bovenstaande percentages)	-1,07%	-1,07%	-1,07%	-1,07%	-1,07%	-1,07%
Gemiddelde inflatie per jaar over 8 jaar	3,40%	3,40%	3,40%	3,40%	3,40%	3,40%
Gemiddelde relatieve waarde stijging per jaar over 8 jaar met alleen inflatie Dat is zonder kosten, zonder belasting en met inflatie	2,39%	2,39%	2,39%	2,39%	2,39%	2,39%
Gemiddelde relatieve reële werkelijke waarde stijging per jaar over 8 jaar oftewel het reële werkelijke rendement Dat is met kosten , zonder belasting en met inflatie	1,36%	1,36%	1,36%	1,36%	1,36%	1,36%
Vermogensrendementsheffing 2001 - 2016	1,200%					
Vermogensrendementsheffing 2017	1,617%					
Vermogensrendementsheffing 2018	1,614%					
Vermogensrendementsheffing 2019	1,677%					
Vermogensrendementsheffing 2020	1,584%					
Vermogensrendementsheffing 2021	1,764%					
Vermogensrendementsheffing 2022	1,714%					
Vermogensrendementsheffing 2023	1,974%					
Vermogensrendementsheffing 2024	2,174%					
Vermogensrendementsheffing 2025	2,117%					
Gemiddelde per jaar over 8 jaar betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing in de waarde van eind 2016	1,68%	1,20%	1,54%	0,49%	0,46%	0,48%
Gemiddelde relatieve stijging per jaar over 24 jaar van het Belast Vermogen zonder correctie voor inflatie Dat is met kosten , met belasting en zonder inflatie	3,00%	3,57%	3,19%	4,32%	4,32%	4,32%
Gemiddelde relatieve stijging per jaar over 8 jaar van het Netto Vermogen in de waarde van eind 2016 Dat is met kosten , met belasting en met inflatie	-0,38%	0,16%	-0,20%	0,89%	0,89%	0,88%
Effect van de totaal betaalde belasting oftewel Vermogensrendementsheffing op de Gemiddelde relatieve stijging per jaar over 8 jaar van het Netto Vermogen in de waarde van eind 2016 (Jaargemiddelde van het Netto Vermogen minus Jaargemiddelde van het reële werkelijke rendement)	-1,75%	-1,20%	-1,57%	-0,48%	-0,48%	-0,48%

Test van het belasten van het HR werkelijke rendement van 70% Aandelen en 30% Obligaties op basis van 8 jaar historische data
Vermogens op het eind van elk aangegeven jaar op basis van een startwaarde van € 100.000 eind 2016

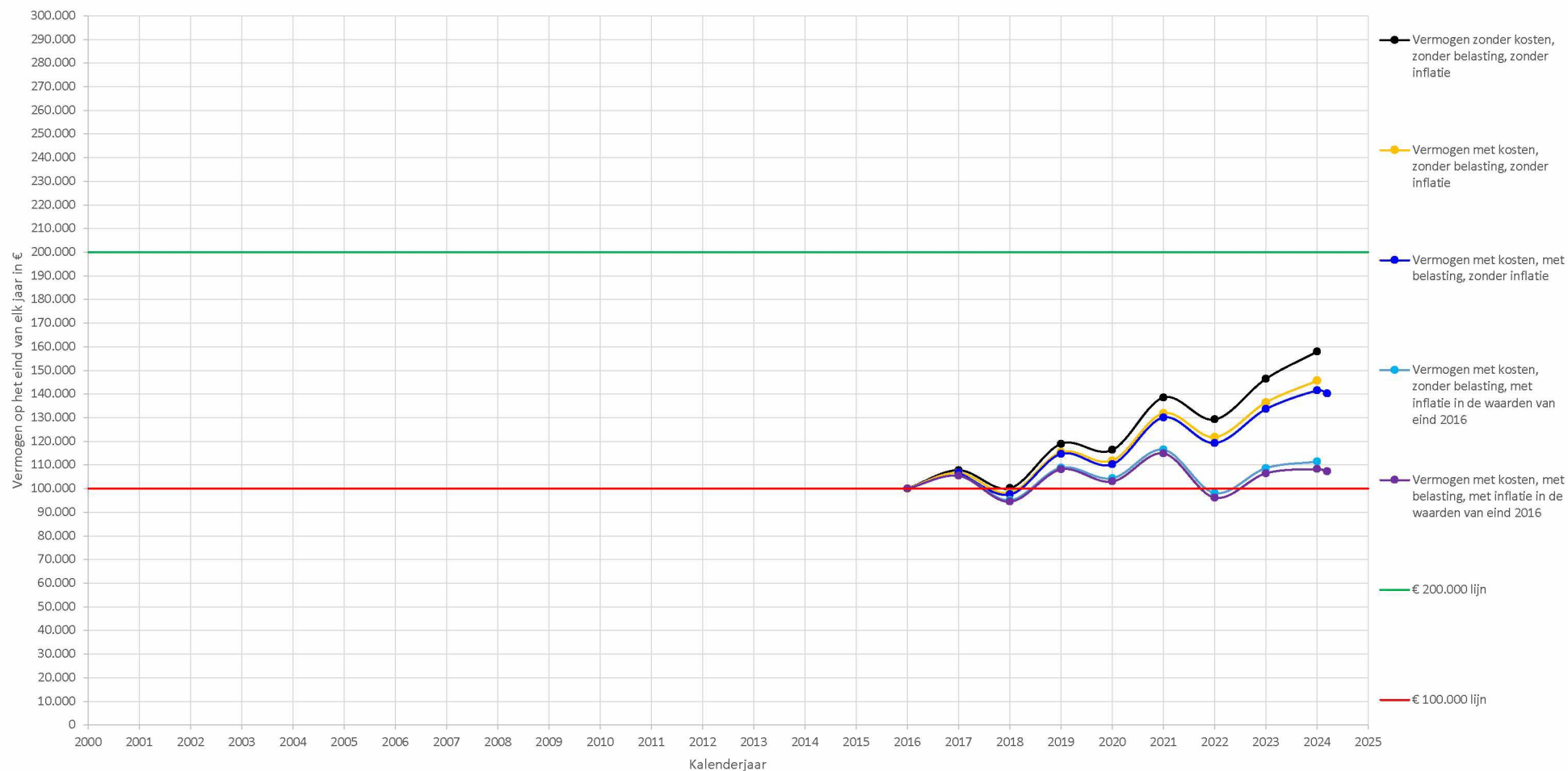
Test van het belasten van het HR werkelijke rendement van 70% Aandelen en 30% Obligaties op basis van 8 jaar historische data
Vermogens op het eind van elk aangegeven jaar op basis van een startwaarde van € 100.000 eind 2016

Test van het belasten van het door de Hoge Raad geïnterpreteerde werkelijke rendement in Box 3 met data van 8 jaar Box 3 vanaf eind 2016 met een aanpassing voor het forfait van minus 3,47% om daarmee op een Resultierend belastingpercentage van 36% uit te komen

Status 24 januari 2025

Test van het belasten van het HR werkelijke rendement van 70% Aandelen en 30% Obligaties op basis van 8 jaar historische data
Vermogens op het eind van elk aangegeven jaar op basis van een startwaarde van € 100.000 eind 2016

Test van het belasten van het reële werkelijke rendement van 70% Aandelen en 30% Obligaties op basis van 8 jaar historische data
Vermogens op het eind van elk aangegeven jaar op basis van een startwaarde van € 100.000 eind 2016

